

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Fakulta pedagogická
Katedra společenských věd

Bakalářská práce

**Význam místního periodického tisku při prezentaci
hlavních etap vývoje ledního hokeje v jihočeském
regionu (se zaměřením na České Budějovice a Písek)**

Vypracoval: Petr Košatka
Vedoucí práce: PhDr. Helena Pavličíková, CSc.
České Budějovice 2017

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci vypracoval samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Písku dne 15. dubna 2017

Petr Košatka

Poděkování

Zde bych chtěl poděkovat PhDr. Heleně Pavličíkové CSc. za pečlivé vedení mé práce. Poděkování dále patří PR manažerovi českobudějovického hokejového klubu Tomáši Kučerovi a rodině, která mne podporovala.

Anotace

Tato bakalářská práce je zaměřena na vývoj ledního hokeje na jihu Čech. Hokej je v naší zemi velmi populárním sportem a v posledních desetiletích měnil životy lidí. Práce se primárně zabývá historií ledního hokeje ve městech České Budějovice a Písek. Zachycuje nejenom vývoj klubů, ale také klíčové postavy a události, které se nenávratně zapsaly do jejich historie. Cílem je uvést, jak dění v jihočeských klubech popisoval místní periodický tisk.

Klíčová slova

Lední hokej, jižní Čechy, Jihočeský kraj, České Budějovice, Písek, zimní stadion

Annotation

This bachelor thesis is focused on development of ice hockey in South Bohemia. Ice hockey is very popular sport in our country and in recent decades, this sport changes lives. This thesis is primary focused on history of ice hockey in cities Czech Budweis and Pisek. Captures not only development of clubs, but also events that made history. The goal is to demonstrate how were those events of clubs in South Bohemia presented in periodicals and in other types of modern media.

Key words

ice hockey, South Bohemia, South Bohemian Region, Czech Budweis, Pisek, ice hockey arena

Obsah

Úvod	7
1. Počátky českého ledního hokeje	8
1.1 První hokejová pravidla	10
1.2 Průkopníci ledního hokeje v Česku	11
1.3 Změna hokejového stylu	12
2. Českobudějovický hokej	13
2.1 Počátky hokeje v Českých Budějovicích	14
2.2 Výstavba zimního stadionu	20
2.3 Úspěchy a osobnosti	24
2.3.1 Pohnutý osud Romana Bernata	26
2.4 Novodobá historie klubu	28
3. Písecký hokej	30
3.1 Počátky hokeje v Písku	31
3.2 Výstavba zimního stadionu	37
3.3 Slavné osobnosti píseckého hokeje (Tomáš Švihovec)	39
3.4 Novodobá historie klubu	42
4. Hokej v Jindřichově Hradci	44
5. Závěr	45
6. Přílohy	47
7. Seznam pramenů a literatury	55
7.1 Literatura	55
7.2 Periodika	56
7.3 Elektronické zdroje	57
7.4 Seznam obrázkových příloh	59

Motto:

*„Hokej je pořádně rychlá hra. Vzrušující. Plná energie. Akce střídá akci, pozorný divák se kochá nejen pohledem na nádherné branky, či kombinace, ale také ho okouzlí nasazení hráčů. Jejich bojovnost. Odvaha. Srdce. Než se nadějete, je jeden velký zápas za vámi. A už dychtíte po dalším.“ (Lhota, Ladislav. *Velký příběh českobudějovického hokeje*. 2010, s. 7)*

Úvod

Téma své bakalářské práce jsem si vybral především proto, že je mi hokejové prostředí velmi blízké už od dětství. Dříve jsem v obou jihočeských městech, která byla pro mou práci primárně vybrána, hrával lední hokej na profesionální úrovni a po ukončení aktivní kariéry jsem se stal redaktorem, později šéfredaktorem webových stránek píseckého ledního hokeje a stejnou pozici zastávám doposud. V posledních pěti letech působím na hokejové scéně také jako profesionální rozhodčí ledního hokeje.

Ačkoliv lední hokej svůj původ shledává v Kanadě, patří již léta mezi nejpopulárnější sporty i u nás, kde vstoupil na scénu na konci 19. století, kdy v naší společnosti došlo k řadě zásadních změn, jež vyvolaly zakládání a poté rozšíření různých kulturních, společenských a sportovních spolků.

Při zpracování své bakalářské práce jsem byl veden snahou detailněji přiblížit vývoj ledního hokeje ve dvou historicky nejúspěšnějších klubech v Jihočeském kraji tak, jak jej popisoval zejména regionální periodický tisk.

Zajímá mne, jak se měnil způsob prezentovaného textu v periodickém tisku a některé, dnes již nepoužívané výrazy, bych ve své práci rád uvedl. Je jistě inspirující pročitat periodika s termíny, které se dnes již nepoužívají a porovnávat kvalitu a význam periodik v průběhu historického vývoje ledního hokeje v našem kraji.

Nejprve se ve své práci zaměřím nejen vývoj ledního hokeje, ale také na další dílčí události, které se odehrály v jihočeském ledním hokeji, zejména v Českých Budějovicích a Písku. Okrajově, podle dostupných informací, se pokusím nastínit historický vývoj také v dalších klubech, které k historii tohoto sportu v kraji rovněž neodmyslitelně patří.

Součástí přílohy této bakalářské práce je krátká anketa, v níž se formou rozhovoru snažím přiblížit zdroje informací o ledním hokeji mezi současnými příznivci ledního hokeje, přičemž v samotném textu bakalářské práce se pro upřesnění některých faktů opírám také o rozhovory s významnými osobnostmi ledního hokeje v Jihočeském kraji. Díky těmto rozhovorům jsem pro svou bakalářskou práci získal řadu zajímavých a dosud nepublikovaných informací z historie jihočeského ledního hokeje.

1. Počátky českého ledního hokeje - od bandy hokeji k lednímu hokeji

Lední hokej na dnešní úrovni a cesta k němu? Byl to opravdu velmi dlouhý vývoj, který musel tento sport urazit, než se dostal na současnou úroveň. Jeho počátky měly do dnešní verze opravdu daleko. Na konci 19. století došlo v českých zemích k velkým společenským změnám, v rámci něhož se začaly rozrůstat jednak vlastenecké, ale i kulturní či sportovní spolky.

Asi nejznámější tělovýchovnou sportovní organizací tehdejší doby byl Sokol, kde nebyly primárně rozvíjeny kolektivní sporty. Lední hokej patřil ke kolektivním sportům, které se začaly rozvíjet na přelomu 19. a 20. století. Zajímavostí bylo, že se mladí muži v té době chtěli angažovat ve všech odvětvích, takže například kombinace tenisu, fotbalu a hokeje nebyla vůbec nic mimořádného.

Některé prvky lední hokej převzal ve svých začátcích od fotbalu a je důležité poznamenat, že se hrál nejen na ledě. Hráči hráli až s jedenácti polaři a hrálo se s malým kulatým míčkem. Později tento způsob hry převzal název „bandy hockey.“ V tu chvíli už proudil do Evropy jiný, kanadský, styl. Lišil se od bandy hokeje prakticky ve všech ohledech. Odlišná byla velikost hřiště, počet hráčů i tvar holí. Tento styl se přezdíval „kanada“ a jeho rozšíření bylo překvapivě rychlé.

Jednou z hlavních možných příčin bylo vytvoření mezinárodní hokejové federace a jednotlivých domácích řídicích orgánů v roce 1908 a již o pouhé dva roky později se konalo vůbec první mistrovství Evropy. Na něm Češi své zastoupení ještě neměli, v příštím roce ovšem v Berlíně překvapili svým prvenstvím.

Následující, tedy v pořadí třetí mistrovství, měla pořádat přímo Praha, klimatické podmínky ale nakonec rozhodly o tom, že i přes vítězství Čechů bylo mistrovství anulováno, jelikož si reprezentace Německa a Rakouska stěžovaly na neadekvátní podmínky způsobené oblovou. Rozmary počasí se do hokejových dějin našich krajů zapsaly v další budoucnosti ledního hokeje ještě neščetněkrát.¹

¹ GUT, K. - PRCHAL, J.: *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, s. 6-7, ISBN 978-80-903552-4-8.

Lední hokej byl ve svých začátcích v několika směrech specifický. Například, že se bruslaři proháněli po městských řekách, zejména pak na Vltavě, což nebylo nic zvláštního. Jenže tento sport hráli bez rozdílu muži i ženy, na sobě měli společenské oblečení a s podivnými holemi proháněli na zamrzlém kluzišti kulatý míček. Sportovní obzor byl tou dobou vůbec jediný periodický tisk, který o sportu informoval.

Oblíbenost rostla a nový sport se rychle šířil v řadě českých měst, v nichž postupně vznikaly bruslařské kluby, které byly zakládány již počátkem 19. století. Hrálo se za podivných pravidel, za zvuku hudby a v blízkosti hřiště se prodával horký čaj. V Praze se bruslilo zejména na Vltavě, ovšem další se nacházela například také na náměstí Míru a vůbec největší stálo v prvopočátku naproti vinohradskému pivovaru. Zajímavostí bandy hokeje bylo jistě také to, že se dal hrát jak v zimě, tak v létě. Rozdíl byl jediný – namísto ledové plochy se v teplejších měsících hrálo na betonu. Na začátku 20. století bylo jenom v Praze pět aktivních družstev. První utkání, o kterém informoval tisk, se odehrálo 6. ledna 1901 a Slavia v něm porazila Bruslařský závodní klub Praha 11:4. Hokej si ve svých prvopočátcích získal mimo jiné oblibu také u významných osobností. Konkrétně pražská Slavia byla spojována s **Herbertem Masarykem**, synem budoucího prezidenta republiky, nebo **Miloslavem Jeníkem**, dlouholetým členem opery Národního divadla.

Na venkov se sport šířil především proto, že zkušenější pražská mužstva podnikala zájezdy do méně dostupných míst, kde se jednotlivé turnaje stávaly nejen sportovní ale také společenskou událostí. V roce 1906 pak vzniklo vůbec první mistrovství Čech v ledním hokeji.²

² GUT, K. - PRCHAL, J.: *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, s. 8-9, ISBN 978-80-903552-4-8.

1.1 První hokejová pravidla

Hokej v naší zemi ve svém prvopočátku měl mnoho podob a pravidel. Tehdejší jednatel Bruslařského závodního klubu, **Robert Drbal**, se jako první snažil představit souvislý výčet možných hokejových pravidel, který byl publikovaný koncem roku 1894 v časopise *Sportovní obzor*. Podle těchto pravidel se smělo hrát v minimálním počtu 3 proti 3 až po 11 proti 11, přičemž obě mužstva si volí jednu ze třech možných variant míče, jež se liší velikostí. Podle toho se, samozřejmě, lišil také způsob hry.

„Úmyslem hry jest nepřátelskou branou prohnati míč častěji než být prohnán vlastní branou. (protivnou stranou). Při hře dlužno šetřiti řady pravidel jako: nedotýkati se zúmyslně spoluhrajících ni bruslí ni rukou nebo kyjem, nepřekročiti vytčené meze atd.,“³ cituje se podle Drbala v tehdejších pravidlech o ledním hokeji. Přesně takové znění představovalo první důkaz o tom, že se hokej, jako sport, skutečně dostává do povědomí Čechů.

Jenže pravidla hry se začala rychle měnit a nebyla žádná, která by se dala charakterizovat jako všeobecná, jež by platila pro všechny. Odlišnosti při jednotlivých soubojích vznikaly také z toho důvodu, že si týmy podmínky hry často upravovaly podle svých a soupeřových možností. Kromě branek byly významné také „rohy“, ty však z hokeje brzy vymizely. Od fotbalu byl zpočátku přebrán také celkový rozměr hrací plochy, který byl prakticky totožný.

³ GUT, K. - PRCHAL, J.: *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, s. 8, ISBN 978-80-903552-4-8.

1.2 Průkopníci ledního hokeje v Česku

Jednou z hlavních významných osobností, které stály u počátků českého ledního hokeje, byl **Maxmilián Švagrovský**. Švagrovský se narodil v Roudnici nad Labem a díky dobrému finančnímu rodinnému zázemí podporoval několik menších sportovních klubů a spolků.

V 90. letech 19. století se přesouvá do Prahy, kde se prakticky ihned stal vydavatelem periodika *Sportovní obzor*, kde byl v roce 1883 publikován článek o tom, že „Maxa“ byl prvním, kdo do naší země přivezl z Londýna hokejové náčiní (sám v Praze provozoval obchod s kvalitními anglickými sportovními pomůckami, pozn. autora) a významně se tak podepsal na rozvoji tohoto sportu.

Gut s Prchalem (2008) ovšem dále uvádějí, že hlavním propagátorem ledního hokeje mohl být podle jejich zdrojů také **Josef Rössler-Ořovský**. Ten bývá dodnes uváděn za jednu z hlavních postav, která byla pro tento sport přínosem. Zavedl totiž hned několik sportů v našich zemích. Právě tento příklad poukazuje na složitost, neúplnost a dostupnost informací o počátcích ledního hokeje u nás. Vycházely články s informacemi, které si často protirečily, a někdy nebylo jasné, kdo je jejich autorem. Každopádně o hokeji se začalo ve společnosti mluvit a tištěná média sehrála v tomto vztahu významnou roli.⁴

⁴GUT, K. - PRCHAL, J.: *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, str. 8, ISBN 978-80-903552-4-8.

1.3 Změna hokejového stylu

V sezóně 1923/1924 došlo k důležitému přelomu. Bandy hokej u nás postupně ustupoval kanadskému hokeji, jenž byl sice nákladnější, ale mezinárodně uznávaný. Českobudějovický tým se s připravovanými změnami poprvé seznámil v prosinci roku 1923 u příležitosti prvního věnečku SK České Budějovice (nový název) v Metropoli.⁵

Kanadský styl měl v porovnání s bandy hokejem hned několik odlišností. Tím hlavním byla výměna míčku za kulatý kus černé pryže, lišily se rovněž hole, které prvně skutečně připomínaly ty dnešní. Především v začátcích měli hráči s úpravou sportu velký problém, kulatý míček je přece jenom pohyblivější a také jeho pohyb **byl** koordinovanější. 21. prosince 1924 odehrálo mužstvo SK České Budějovice vůbec první hokejový zápas v kanadském stylu, a to ve Strakonících. Po těsné porážce 2:3 se tým prvního vítězství dočkal záhy na vlastním kluzišti. V jihočeské metropoli se představil tým SK Písek a opět se jednalo o velmi vyrovnané utkání. Domácí SK ovšem vyhrálo 2:1. První českobudějovická sestava kanadského ledního hokeje vypadala takto: Straka - Vácha, Staněk - Kalina, Meinert, E. Schrabal - Raška, Winkler, Neumann. Až do poloviny dvacátých let 20. století se v Českých Budějovicích hrál stále bandy hokej na ledě, ale postupně docházelo k jeho útlumu. Kanadský styl hokeje začal mít na jihu Čech převahu v sezóně 1925/26, následující sezóna 1926/27 byla již definitivně ve znamení hokeje s pukem.⁶

⁵*Jihočeské listy*, 13. prosince 1924, s. 4, číslo 98, ročník 30.

⁶*Jihočeské listy*, 13. prosince 1924, s. 4, číslo 101, ročník 30.

2. Českobudějovický hokej

Město České Budějovice, v němž se bruslení jako sport začalo prosazovat v osmdesátých letech 19. století, v němž má lední hokej (v podobě takzvaného bandy hokeje na ledě) své počátky kolem roku 1912, kdy zde byl založen pod vedením Zdeňka Černého Hockeyový kroužek, a v němž byl jako třetí v Československé republice otevřen v roce 1946 zimní stadion s umělou ledovou plochou, jsou městem, které začalo vznikat v druhé polovině 13. století na pravém břehu řeky Vltavy. Přesněji bylo založeno roku 1265 Přemyslem Otakarem II. Název města byl přejatý podle osady Budivojovic, jejímž zakladatelem byl královský sudí Budivoj ze Železnice. Charakteristické je pro České Budějovice náměstí Přemysla Otakara II., které má čtvercový půdorys a patří k vrcholům českého urbanismu.

Výhodná poloha v blízkosti obchodních cest značně ovlivnila rychlý rozvoj města, které bylo poměrně rychle ohraničeno hradbami. Významně rozvoji města pomohl také Karel IV., který nařídil kupcům nabízet v Budějovicích své zboží. Za období husitských válek patřily Budějovice k největším městům v Českém království. V 16. století bylo město spojeno s těžbou stříbra, vařením piva a rybníčním hospodařením, což bylo zdrojem finančních zisků. K méně příjemným událostem patří požár z roku 1641, který poničil téměř polovinu města. Trvalo desetiletí, než se město škodami vypořádalo. K významným historickým osobnostem patří **Jan Valerián Jirsík, Jan Zrzavý, Vojtěch Lanna, Miroslav kardinál Vlk** a další.⁷

⁷Historické Budějovice [online]. [cit. 2017-4-5].
Dostupné z: <http://www.historickebudejovice.cz>

2.1 Počátky hokeje v Českých Budějovicích

Hlavně ve svém prvopočátku hokej příliš mnoho prostoru v periodickém tisku nedostával. Nejčastěji mu patřil pouhý zlomek sportovní rubriky a velmi záleželo také na postoji redaktora k tomuto sportu. Hokej byl na jihu Čech začátkem 20. století, stejně jako v celé zemi, stále ještě velkou neznámou. První skupina vznikla v Českých Budějovicích, podle kroniky SK České Budějovice z 1911, ze sextánů gymnázia - **Feigl, Lorenc, Pilman, Schrabal, Selinka, Šesták, Švarc, Tůma a Vrkoč**. Oblíbenost sportu se následně přece jenom začala šířit veřejností a hokej na soutoku Malše s Vltavou byl čím dál populárnější. Vznikl takzvaný Hockeyový kroužek České Budějovice, jenž vedl Dr. Zdeněk Černý, a 12. 1. 1913 odehrál na místním Palackého náměstí vůbec první přátelské utkání zapsané do historie.⁸

To vše se neobešlo bez povšimnutí časopisu *Budivoj*, který o celém dění informoval krátkou zprávou „Hockeyový kroužek zvítězil přesvědčivě 13:1“. Nepodepsaný redaktor ocenil vyspělost a úroveň nedělního utkání a také divácký zájem. Zápas hraný 2 x 30 minut zhodnotil dále autor článku následovně: „*Větší prudkost ran by neškodila. Obrany pracovaly jistě a zvláště oba brankaři si vedli statečně. První polovina utkání hrána byla s větší vervou a docílilo první mužstvo 8 branek, ve druhé pak polovině pouze 5 proti jednomu čertnému goalu rezervy.*“⁹

Zápas se odehrál ve stylu bandy hokeje, tedy s míčkem. Prvnímu regulárnímu klání přihlížela stovka platicích a dalších sedm stovek diváků. Také v tomto případě ovšem nelze zaručit správnost všech informací. V týdnu se objevila informace o dalším víkendovém utkání, na které českobudějovické mužstvo vyzval tým ze Strakonice, v krátkém ohlédnutí k prvnímu zápasu už ale nesouhlasí například výsledkový průběh poločasů.

⁸TUREK, P.: *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1990, s. 62, Praha 2008, s. 9, ISBN 80-7016-014-4.

⁹*Budivoj*, 17. ledna 1913, s. 1, číslo 5, ročník 49.

Tým Strakonice byl podstatně zkušenější, což se projevovalo jeho tehdejší dominancí v bandy hokeji v celém kraji. Další zápas byl naplánován na neděli 19. ledna 1913 a hostit jej měl tým ležící na řece Otavě, tedy Strakonice. O den dříve se *Jihočeské listy* o této události zmínily krátkou zprávou. V ní bylo uvedeno, že se mladí hráči z Budějovic v týdnu pečlivě připravovali a ačkoliv je nečeká nic jednoduchého, nejdou do zápasu s malými nadějemi. „*Ve Strakonicích narazí na silný, routinovaný tým, který pěstuje hokej již po několik let. Podrobnou zprávu o zápase přineseme v Pondělníku. Hynek Kott a slč. Karla Smíšková před utkání ukáží některé ukázky svého krasobruslařského umění,*“¹⁰ končila sobotní zpráva o zajímavém, očekávaném utkání. Konec upoutávky dokazuje, jak si již ve svém prvopočátku organizátoři nového sportu dávali záležet, aby celou akci doprovázela také kulturní vložka.

Ačkoliv to byl zápas s výsledkem, který nemohl Budějovické těšit, v pondělí 20. ledna 1913 už hokeji patřila celá sportovní rubrika *Jihočeských listů*: „*Hockeyový kroužek poražen ve Strakonicích 1:10. Vysoká porážka proti silnému soupeři ovšem není pražádnou nectí. Na zkušenosti mladý tým si potřebuje projít vývojem, aby mohl podobně, řadou let ostřílené soupeře, jako jsou Strakonice, porážet. Jsme přesvědčeni, že při dobrém stavu ledu by se H. K. lépe uplatnil, leč porážce by i tehdy sotva ušel.*“¹¹

Dalším soupeřem Českobudějovických bylo totiž počasí. Odpolední déšť proměnil hřiště v jedno velké jezero a místy se na ledové ploše vyskytoval i decimetr vody. Na tom definitivně ztroskotala hlavní síla a základ hry mužstva. Přízemní hokej nebylo v těchto podmínkách dost dobře možné aplikovat, neboť míči ve vodě zkrátka chyběl pohyb.

¹⁰*Jihočeské listy*, 18. ledna 1913, s. 3, číslo 6, ročník 19.

¹¹*Jihočeské listy*, 20. ledna 1913, s. 4, číslo 7, ročník 19.

Průběh zápasu byl popisován velmi podrobně, a pokud bychom porovnávali zprávy z průběhu utkání ledního hokeje s těmi ze současného periodického tisku, pak bychom – překvapivě - příliš mnoho odlišností nenašli. To také vypovídá a zájmu, který byl hokeji již tehdy kladen. Detailněji informace popisují, že to byl tým Českých Budějovic, který úvodní brankou zaskočil strakonického soupeře. Ve zbývajícím čase už to všem bylo mužstvo Strakonic, které opanovalo hrací pole. Strakoničtí v pravidelných mezerách nastříleli v obou poločasech po pěti brankách. Ihned po střetnutí se oba kluby navíc domluvily na dalším, odvetném, utkání. „*Dovolí-li počasí, bude odehrán zápas mezi Hockeyovým kroužkem a SK Strakonicemi příští neděli dne 26. ledna 1913 zde v Českých Budějovicích. Hřiště bude ještě oznámeno,*“¹² patří závěru zprávy o náročném střetnutí, které se zapsalo do historie klubu.

Z dobového regionálního tisku je možné zjistit i informace o tom, jak byla hokejová utkání ovlivňována klimatickými podmínkami. Dokládá to článek, jenž vyšel pouhý den před plánovanou odvetou se Strakonicemi a jenž otiskly *Jihočeské listy*. S blížící se událostí se totiž předpovídal vydatný déšť a obavy všech aktérů se naplnily. Prakticky až do poslední chvíle se čekalo, zda-li se počasí umoudří, přetrvávající déšť opadne a začne alespoň trochu mrznout. Zápas nechtěl nikdo odříct, oba týmy se na zápas těšily, navíc pro utkání bylo speciálně vyhrazeno hřiště Sokola, které propůjčil hokejovému kroužku předseda bruslařského odboru Kott. Z článku se dozvídáme zajímavou informaci, podle níž má při zápase a po něm koncertovat hudba. To vše si zasloužilo hojnou diváckou pozornost. A jak to bylo tou dobou se vstupným? „*Obyčejný lístek 40 haléřů, sokolský a studentský lístek 30 haléřů, dětský 20 haléřů. Ale pozor! Vybíratí se bude i na březích!*“¹³

K utkání kvůli špatným klimatickým podmínkám skutečně nedošlo, příznivcům byla zpráva oznámena prostřednictvím plakátu ve výkladní skřini p. Stieglmaiera. Zajímavostí jsou i údaje z časopisu *Budivoj*, kde vyšlo oznámení o formě, kterou bylo příznivcům hokeje sděleno, že se zápas nekoná. Získáváme tak důležitý fakt o tom, jak v době, kdy periodický tisk nevycházel každý den, přebíraly důležitou roli i výkladní skříně obchodů.¹⁴

¹² *Jihočeské listy*, 20. ledna 1913, s. 4, číslo 7, ročník 19.

¹³ *Jihočeské listy*, 25. ledna 1913, s. 3, číslo 9, ročník 19.

¹⁴ *Budivoj*, 31. ledna 1913, s. 2, číslo 9, ročník 49.

Když se kvůli špatným klimatickým podmínkám nemohl odehrát první odvetný zápas, byly zahájeny přípravy na další odvetný zápas v odloženém termínu. Jenže ani tentokrát nové podmínky do začátku střetnutí nevydržely. Několik málo hodin před úvodním vzhazováním nastalo to, co si všichni účastníci nejméně přáli – spustil se déšť. Hokejový kroužek zkrátka neměl na počasí štěstí. I tak se zápas odehrál, v tak trochu už, pro budějovický tým, standardních podmínkách, kdy míček opět spíše plaval. „*Člověk zvykne ledačemus a naši hokejisté zvykli i už i hrát ve vodě,*“¹⁵ detailně popisují v pozápasovém shrnutí *Jihočeské listy*. Hra na vodě ovšem ztrácí své charakteristické vlastnosti, chybí jí hbitost i prudkost. Voda míček zpomaluje a tempo hry pak zaostává. I tak se Budějovičtí představili v naprosto odlišném světle. Porážce 1:10 z prvního měření sil dali 14 dní poté zapomenout a se stejným soupeřem odehráli o poznání vyrovnanější partii.

I přes zmíněné podmínky se na utkání přišla podívat rekordní návštěva – celých 800 platících diváků! „*Bylo opravdu trapno pozorovati některé dámy i pány, jimž dlouho musili pořadatelé vykládati, že na zápas nelze se dívat zdarma. Snad obecnstvo myslilo, že match nevyžaduje žádných výloh a neuvážilo, s jakými obtížemi finančními je konání podobného zápasu spojeno. Snad již příště se podobné zjevy nevyskytnou,*“¹⁶ popsal „nepříjemnosti“ utkání časopis *Budivoj*.

České Budějovice nastoupily do utkání s novým brankářem, jenž několikrát strhl obecnstvo k bouřlivému potlesku. Bohužel, jak bylo tou dobou obvyklé, ani jedno periodikum nepřineslo konkrétní jméno domácího hrdiny (šlo o brankáře Zelinku, který je zmíněn až v pozdějších vydáních (pozn. autora)). Také v tomto případě je zřejmé, jak neúplné informace tisk v té době přinášel.¹⁷

¹⁵*Jihočeské listy*, 3. února 1913, s. 4, číslo 13, ročník 19.

¹⁶*Budivoj*, 7. února 1913, s. 1, číslo 11, ročník 49.

¹⁷*Jihočeské listy*, 3. února 1913, s. 4, číslo 13, ročník 19.

Byly to opět klimatické podmínky, které znemožnily odehrát plánovaný přátelský zápas s hokejisty z Příbrami. Hokej v Českých Budějovicích se začal výrazně prosazovat, ale jeho dalšímu rozvoji bránilo vhodné hřiště, které by vyhovovalo potřebám tohoto sportu, a zároveň si jej nemusel klub půjčovat od SK Sokol. Autor článku Henry (kapitán rezervy pravidelně o hokeji přispívající do *Budivoje*) nastalou situaci hodnotil prostřednictvím novin kriticky: „Nyní tedy jsou naši hokejisté zbaveni opět všeho trainingu a tak bude opět jeden z nejlepších sportů, vstoupivší v našem městě sotva v život, zmařen, což ovšem nebude dobrým vysvědčením pro sportovost příslušných našich orgánů.“¹⁸

Nový sport ve městě si našel velkou oblibu u mládeže a vedle Hokejového kroužku a Reservey vznikl další zcela nový tým, a to Hokejová Společnost, která využívala kluziště akciového pivovaru. Přímou se tedy nabízela myšlenka zorganizovat na závěr sezony v roce 1913 turnaj o českobudějovický primát, jenž stále nebyla dořešena otázka kolem kluziště.¹⁹

V Českých Budějovicích, jak jsme již uvedli v předchozím textu, nebyla jediná možnost, kde by se turnaj mohl pořádat, a tak se nakonec uskutečnil na Munickém rybníku u Hluboké nad Vltavou. Turnaj se uskutečnil v neděli 16. února 1913 a stal se prvním turnajem, ve kterém se v ledním hokeji bojovalo o nejlepší českobudějovické mužstvo. „Reserva zklamala na dobro a hrála daleko pod svoje pravé schopnosti,“²⁰ píše se v *Pondělníku Jihočeských listů*, kde se dále dozvídáme, že vítězem se stal Hokejový kroužek a Hokejová Společnost obsadila druhé místo.

Po tomto turnaji se staly České Budějovice atraktivním organizátorem hokejových akcí, o něž byl mezi veřejností velký zájem. Proto zde za několik dní odstartovaly přípravy na turnaj další, jak dokládá zpráva z *Jihočeských listů*: „Turnaj opět koná se na Munickém rybníku na Hluboké poblíž Lovčího zámku. Hrají se celkem tři zápasy. Začátek o půl 3 hod. odpol. Nejlepší spojení na Hlubokou v 1.32 hod. odpol., zpět bud' z Hlubockého nádraží nádraží večer v 5.59 hod., anebo ze Zámostí v 9.20 hod.“²¹

¹⁸*Budivoj*, 11. února 1913, s. 3, číslo 12, ročník 49.

¹⁹*Jihočeské listy*, 15. února 1913, s. 3, číslo 18, ročník 19.

²⁰*Jihočeské listy*, 17. února 1913, s. 3, číslo 19, ročník 19.

²¹*Jihočeské listy*, 22. února 1913, s. 3, číslo 21, ročník 19.

Turnaje se vedle českobudějovického Hokejového kroužku zúčastnila mužstva SK Strakonice a pražská, Česká Sportovní Společnost, která v té době představovala vůbec nejlepší český hokejový klub, což prokázala suverénním vítězstvím v turnaji. Turnaji asistovalo četné obecnstvo, z Hluboké nad Vltavou i Českých Budějovic, které bylo s předvedenými výkony aktérů plně uspokojeno. Píše se až o patnácti stovkách diváků, kteří si našli k Munickému rybníku cestu. Ve večerních hodinách poté došlo na přátelském večírku v hotelu Obec k utužení právě navázaných styků mezi všemi třemi mužstvy. Hostující družstva z Prahy a Strakonice v závěru povedeného víkendu pochválila organizaci celé akce.^{22,23}

²²*Jihočeské listy*, 24. února 1913, s. 3, číslo 22, ročník 19.

²³*Budivoj*, 28. února 1913, s. 1, číslo 17, ročník 49.

2.2 Výstavba zimního stadionu

Když se v roce 1945 začalo s přípravami na výstavbu českobudějovického zimního stadionu s umělou ledovou plochou, málokdo předpokládal, že se stane jedním z nejstarších stadionů v České republice. Dnes tento stadion nese název Budvar Aréna a má za sebou od výstavby úctyhodných více než 70 let.

Než se myšlenka výstavby stadionu objevila, hrával se v Českých Budějovicích lední hokej na několika různých hřištích, jak bylo částečně uvedeno v minulé kapitole. První utkání (12. 1. 1913) se odehrálo na tenisových kurtech politých vodou na dnešním Palackého náměstí a ve stejné sezóně Hokejový kroužek stihl odehrát také zápas na hřišti na Sokolském ostrově a ne jeden turnaj na Muničském rybníku u Hluboké nad Vltavou. Nově vzniklý klub Hokejová Společnost pak využíval kluziště akciového pivovaru.

Teprve od následující sezóny 1913/14 došlo k postupnému ustálení a Hokejový kroužek si pronajal plochu na řece Malší nedaleko mostu v Biskupské ulici, která se stala zázemím také pro další českobudějovická mužstva. Rozvoj ledního hokeje byl narušen první světovou válkou, po jejím skončení se však postupně hokejová činnost obnovovala. V roce 1928 po vzniku AC Stadion České Budějovice došlo k navázání spolupráce se Sokolem a na propůjčeném hřišti na Sokolském ostrově tým v příštích třech letech vyhrál hned dvakrát titul mistra jižních Čech.

Další změna nastala v roce 1930. Po dokončení regulace řek v Českých Budějovicích vzniklo slepé rameno, které se zdálo jako vhodné místo a ideální řešení k potřebám ledního hokeje. Zde mužstvo setrvalo až do jara roku 1946, kdy již byl ve výstavbě krytý zimní stadion.²⁴

A kde vlastně vznikla myšlenka postavit v jihočeské metropoli nový stadion? Jeden stadion s umělou ledovou plochou již v naší zemi v roce 1945 stál, a to v Praze na Štvanici. Stánek, kde by se hrálo bez jakékoliv závislosti na počasí, se zdál jako něco neuvěřitelného.

²⁴ NOVOTNÝ, Miroslav, ed. *Encyklopedie Českých Budějovic*. 2., rozš. vyd. České Budějovice: Statutární město České Budějovice, 2006. ISBN 80-239-6706-1.

Psal se začátek roku 1945. V českobudějovickém parku Háječek hráli českobudějovičtí němečtí hokejisté lední hokej ještě před první světovou válkou. Za zrodem myšlenky postavit zimní stadion v bezprostřední blízkosti tohoto parku a židovského kostela stála pětice mužů – **Václav Piloušek, bratři Píchové, Roman Charypan a Fratišek Mizera**. O počátcích výstavby nacházíme informace v periodickém tisku. Situační plánec se tvořil potají a obstaral ho Jan Šimek ze stavebního úřadu města.

Samotný projekt se opět rozvinul, když českobudějovický klub město požádal o povolení, které spočívalo ve vybudování kluziště na místě bývalého německého tenisového klubu. Kromě zimního stadionu měly v objektu vzniknout také zimní lázně, cena byla ale dosti vysoká – odhadovalo se na 4,5 milionu korun. Přesto se hokejoví nadšenci nedali se svým nápadem odbýt a slíbili, že si stadion vybudují sami.

I tak ale bylo nutné projekt finančně zajistit. Kolem hokejového klubu se vytvořil výbor, jehož členové sháněli peníze od fyzických i právnických osob. Podářilo se neskutečně, sehnat v průběhu šesti týdnů podíly ve výši 1 281 490 korun. Přispět se snažili movití občané, ale i dělníci, cíl měli všichni jednotný.²⁵

I když finanční sbírka byla mimořádně úspěšná, na vydání stavebního povolení však nebyla dostačující a nepodařilo se získat bankovní úvěr. Ve složité situaci pomohl na jaře roku 1946 Městský národní výbor, který finančně klub podpořil formou upsaných podílů za půl milionu korun. V blízkosti areálu byl rozbombardovaný židovský kostel, který byl zničen březnovými nálety Američanů, část jeho sutin posloužila jako základy budoucího zimního stadionu. Na výstavbě se nakonec mohl manuálně podílet každý. Osloveny byly školy, vojenská správa a pomáhali také vězni.

Z deníkových zápisků, které byly o stavbě stadionu vedeny od 1. 6. 1946, víme, že první záznam provedl architekt Šesták a další záznamy poté vedl již V. Císler. Deník obsahuje důležité a podrobné informace o stavbě včetně účasti na brigádnických pracích. Poslední zápis byl uskutečněn 18. 10. 1946, a to devět dní před otevřením stadionu.²⁶

²⁵TUREK, P.: *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1990, s. 62.

²⁶TUREK, P.: *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství 1990, s. 44-45.

První zápas se uskutečnil v neděli 27. 10. 1946. Po Praze a Bratislavě byly České Budějovice třetím místem v Československu, které mělo vlastní stadion s umělou ledovou plochou. Slavnostní moment v historii, tedy premiérový zápas, se odehrál proti reprezentačnímu výběru Československa, který nastoupil se všemi svými oporami. Zápas nakonec jihočeští hráči prohráli 2:8 (po třetinách 0:2, 2:1, 0:5), kdy, jak výsledek napovídá, až do závěrečné třetiny byli reprezentaci minimálně vyrovnaným soupeřem. Utkání sledovaly čtyři tisícovky diváků.

*„Teprve budoucnost nám ukáže, jaký obrovský význam mělo toto jedinečné dílo. Otevření mělo slavnostní ráz. Slavnostní řečníci ocenili význam tohoto díla a vyzdvihli obětavost těch, kteří se o postavení zimního stadionu postarali. Po těchto oficiálních proslovech následovalo slavnostní přestřižení pásy, čímž byl stadion slavnostně otevřen a předán jak sportovcům, tak i veřejnosti,“²⁷ popisuje otevření stadionu první listopadové vydání časopisu *Jihočech*. Oceněn byl na premiérovém utkání také jeden z hlavních iniciátorů výstavby, Václav Piloušek, předseda Stadionu, jemuž byla před zápasem předána, hráči a významnými městskými osobnosti, čestná plaketa a vavřínový věnec.*

Podobné informace přinesla o den dříve také *Jihočeská pravda*, ta navíc přidala detaily o celé stavební činnosti včetně údaje o celkovém rozpočtu výstavby, jenž ve výsledné fázi činil 5 milion Kčs.²⁸

Po více než 70 letech stadion stále funguje a po uzavření Štvanice převzal roli nejstaršího stadionu v zemi, prošel nejednou rekonstrukcí a patří mezi nejútulnější v České republice. Dříve s ním byly spjaty nejrůznější kuriozity. „*Vybavuji si, jak okolo zimáku bylo hodně břízek a řada lidí prostě hokej sledovala ze stromů. Nevím, jestli neměli peníze na vstupné,*“²⁹ zlehčuje v rozhovoru pro *Mladou frontu Dnes* 69letý fanoušek Karel Pulec, který začal sledovat zápasy v Českých Budějovicích už na začátku šedesátých let.

²⁷ *Jihočech*, 1. listopadu 1946, s. 8, číslo 44, ročník 43.

²⁸ *Jihočeská pravda*, 31. října 1946, s. 8, číslo 44, ročník 43.

²⁹ Hokejový stadion v Českých Budějovicích slaví 70. Je nejstarší v Česku. LUNDÁK, P. *IDNES.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-02-19].

Dostupné z: http://budejovice.idnes.cz/hokejovy-stadion-budejovice-dga-/budejovice-zpravy.aspx?c=A161104_164013_budejovice-zpravy_khr

Tento pamětník, který už několik stovek zápasů v Budějovicích viděl, vzpomíná například také na to, jak v případě velkých zimních chumelenic musel být zápas pozastaven a s odklizením sněhu občasné pomáhali i diváci. Dále hovoří o dobách, kdy Budějovice postupovaly z druhé nejvyšší soutěže, objevila se na ledové ploše rakev s nápisem „DRUHÁ LIGA,“ kterou následně hráči rozbili hokejkami. Budvar aréna, která jistě patří k chloubám města, zažila jeden mistrovský titul, jednou vyhořela – v roce 1957, o deset let později v roce 1967 byla zastřešena a svou poslední rekonstrukcí prošla na začátku milenia - čtvrtá a nejvýraznější přestavba haly byla komplikována a především zdržena povodněmi v roce 2002.

2.3 Úspěchy a osobnosti

Budějovický hokej dosáhl v jednom případě až na vrchol – v sezóně 1950/51 se stal mistrem a druhé místo si vybojoval v roce 1980/81, kdy scházely pouhé dva body, aby jihočeský celek získal titul podruhé. Pověstná bronzová medaile by hokejistům patřila v letech 1937, 1953, 1995 a 2008. Původně Stadion, který vznikl 10. ledna 1928 sloučením Viktorie a Slovanu, v lednu 2018 oslaví 90leté výročí svého založení. Za tu dobu se může pyšnit kvalitními výsledky ale i hojným počtem odchovanců, které pro vrcholový hokej vychoval. V legendární kanadsko - americké NHL reprezentovalo jihočeský hokej asi třicet hráčů, kteří s hokejem v Budějovicích začínali. K těm nejznámějším patří **Jaroslav Pouzar** - trojnásobný vítěz Stanley cupu a držitel všech tří medailí z mistrovství světa, rovněž **Radek Dvořák** a **Václav Prospal** – oba odehráli v NHL více než tisíc zápasů. Nelze opomenout ani stále ještě aktivně hrající – **Michala Barinku**, **Jiřího Hanzala**, **Romana Horáka** či **Milana Gulaše** nebo dřívější legendy, ať už Slavoje nebo Motoru České Budějovice, mezi které bezesporu patřila jména jako **Španinger**, **Pražák**, **Mařík**, **Korbela**, **N. Král**, **Bílek**, **Liška**, **Ťoupal**, **Hajšman**, **Vodička** či mistři světa **Vladimír Caldř** s **Jiřím Lálou**.³⁰

Důležitou historickou postavou českobudějovického hokeje byl rovněž **Václav Piloušek**. Rodák z Lhoty pod Horami na Vltavotýnsku hokej nikdy nehrál, byl však jedním z jeho hlavních průkopníků na jihu Čech a v různých funkcích se mu věnoval více než čtyřicet let. Na lavičce budějovického týmu působil jako trenér a dobrý psycholog, zdatný byl také na pozici funkcionáře a neposlední řadě byl aktivním a dlouholetým rozhodčím.³¹

„Šlo o významnou postavu našeho klubu, která v roce 1951 získala v pozici trenéra mistrovský titul Československa a podílela se na výstavbě dnešního českobudějovického stadionu,“ vzpomíná ve zkratce stávající PR manažer klubu Tomáš Kučera. *„Byl to všestranný člověk, zajímal se o kulturní a politické dění, ale třeba i o zemědělství nebo rozhlas,“* doplňuje autor několika hokejových ročenek.

³⁰ČEZ Motor České Budějovice [online]. [cit. 2016-10-18].
Dostupné z: <http://www.hcmotor.cz/zobraz.asp?t=historie>

³¹GUT, K. - PRCHAL, J.: *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, s. 111

Piloušek byl zvolen předsedou klubu začátkem roku 1942. „*Velmi dobře volil budějovický Stadion, když na valné hromadě, konané ve středu 28. ledna 1942, zvolil předsedu klubu mladého, průbojného, avšak i prozíravého Václ. Pilouška. Piloušek měl k tomuto čestnému, avšak zodpovědnému úkolu předsedy tak velkého klubu výbornou přípravu ve vzorném vykonávání řady předních funkcí v minulých letech ve výboru i odborech Stadionu a bude proto i na nejvyšším místě mužem jistě povolaným a nesporně na pravém místě,*“³² popisuje *Jihočeská pravda* moment, kdy byl Piloušek poprvé jmenován do vedení českobudějovického klubu.

Důvěru, která mu byla vyslovena, klubu náležitě oplatil. Nejvýrazněji se do historie českobudějovického hokeje zapsal především dvěma činy – významným podílem na výstavbě zimního stadionu a z pozice trenéra ziskem mistrovského titulu. Jediného, který klub doposud získal.

Při výročí 60 let od slavného historického momentu, tedy v březnu 2011, vzpomínal na speciální událost bývalý útočník Karel Oberleitner. „*S tím, že bychom zrovna my měli titul vyhrát, nikdo moc nepočítal. Myslím, že jsme hráli někde na Moravě, a když jsme skončili, tak nám řekli, že ti, co měli být první, tenkrát někde prohráli, a že my tudíž jsme mistry,*“³³ vybavuje si útočník, který v tehdejšímu mužstvu patřil k nejkvalitnějším hráčům. Žádné velké oslavy se nekonaly, hráči šli domů jako po každém jiném utkání. Pro vítězný pohár dokonce musel kapitán Mizera spolu se sekretářem Tesařem dojet do Prahy a nebýt Pouzarovy snahy uspořádat v roce 2001 shledání všech hráčů k 50 letému výročí, většina z nich by slavný pohár nikdy neviděla, což je z dnešního pohledu téměř nepředstavitelné.

Sestava mistrů Československé republiky z roku 1951 měla následující složení: dvojici brankářů tvořili Kroupa, Kolouch, mezi obránce patřili Charypar, S. Pícha, Lidral, Vacovský a M. Mizera. Útočníky hvězdného týmu budou navždy zaznamenáni Č. Pícha, Němec, Vávra, Bílek, Pešek, F. Mizera, Oberleitner a Kalista. Trenérem mužstva byl, jak již bylo uvedeno, Václav Piloušek.

³² *Jihočeská jednota*, 13. února 1942, s. 10, číslo 6, ročník 4.

³³ *Českobudějovický deník*, 1. března 2011, s. 20, číslo 50, ročník 20.

2.3.1 Pohnutý osud Romana Bernata

Pro většinu hráčů, činovníků, fanoušků je hokej vášní, přináší řadu emocí, a to jak radost, tak i smutek. Hráčům i jejich rodinám dokáže hokej změnit život, někomu až osudově. Příkladem je osud Luděk Čajky, zlínského obránce, který v lednu 1990 těsně před mantinelem zavrával a po těžkém nárazu do hrazení svým zraněním na místě podlehl. Šokující zážitek zaznamenal také budějovický hokej, a to v roce 2012.

Hokejisté Českých Budějovic 30. 5. 2012, v rámci letní přípravy před novou sezonou, projížděli na kolech Hlubokou nad Vltavou, když se v úzké hlubocké uličce střetli s nákladním vozem. Část hráčů stihla projet dříve, než ke kolizi došlo, Roman Bernat ovšem takové štěstí neměl a uvízl pod zadními koly kamionu. Řidič nerespektoval značku a vjel do zóny povolené do 3,5 tuny. Bernat si z hrůzného momentu nic nepamatuje. Ještě 14 dní po nehodě ležel v českobudějovické nemocnici v umělém spánku.

Rodina za něho musela rozhodovat v okamžiku, kdy se infekce v poškozeném místě začala šířit, a pokud by nedošlo k amputaci obou dolních končetin, mohlo jít skutečně o život. Když se mladý hokejista následně z umělého spánku probudil, stále mu ještě nedocházely souvislosti, jelikož byl tlumený farmaky. Když ovšem posléze pochopil, co všechno se stalo, bylo to zjištění až moc kruté, jak sám přiznává. Osmnáctiletý talent, odchovanec českobudějovického hokeje, v tu chvíli věděl, že se již hokeji věnovat nebude.

Nekončící skepsi nakonec překonala bojovnost a optimismus. Roman kolem sebe začal vnímat podobné příběhy lidí a zjistil, že jedině pozitivní přístup mu dovolí změnit situaci k lepšímu. Zjistil, že existují horší handicapy a jakmile mu vyrobili protézu, berle okamžitě odložil. Ačkoliv věděl, že ho čeká dlouhá cesta, Bernat cítil všudypřítomnou podporu okolí.

Den před Štědrým dnem v roce 2012 mu vestoje tleskal vyprodaný budějovický stadion při utkání s vynikajícím kladenským týmem s řadou hráčů z NHL (v tu dobu probíhala výluka NHL, proto byla soutěž pozastavena a hráči mohli hrát v Evropě, pozn. autora). Samotný Jaromír Jágr mu před zápasem potřásl rukou a předal mu celým týmem podepsaný dres, načež dodal, že sám by něco takového nezvládl.

„Stadion na nohou a k tomu naprosto lidský Jarda. Tohle byly nesmírně emotivní chvíle,“³⁴ prozradil *Lidovým novinám* Roman Bernat.

Poctivou individuální prací došel až ke splnění osobního cíle – jednou se vrátit na led a pokud možno trénovat žáky. Smutnější bylo, že řidič nákladního vozu se s Bernatem nikdy nesešel, ani se hráči se neomluvil. Celý případ byl navíc v roce 2013 odložen.

Velkému potlesku v Budvar Aréně se dočkal také na konci roku 2014, téměř na den dva roky poté, co si na stejném místě vyslechl obdiv od Jágra. Co bylo ovšem mimořádné, že byl při zahajovacím ceremoniálu ve stejnokroji s hráči Motoru postaven v kompletní hokejové výstroji na modré čáře, aby pozdravil soupeře z Chomutova. Klub s ním uzavřel jednozápasovou smlouvu a Bernat strávil s týmem, kromě rozbruslení, také celou první třetinu na střídačce. Jeho mateřský klub mu tak připravil další nevídaný zážitek.³⁵

³⁴POHNUTÉ OSUDY: Statečnosti a vůli Romana Bernata se poklonil i Jágr. CIBULA, V. *Lidovky.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-03-28].

Dostupné z: http://www.lidovky.cz/pohnute-osudy-statecnosti-a-vuli-romana-bernata-se-poklonil-i-jagr-1dj-lide.aspx?c=A160612_184236_lide_ELE

³⁵OBRAZEM: Roman Bernat se i po zranění vrátil na led českobudějovického Motoru. DOLEŽALOVÁ, R. *Strakonický deník* [online]. 2014 [cit. 2017-04-1].

Dostupné z: http://strakonicky.denik.cz/hokej_region/obrazem-roman-bernat-se-i-po-zraneni-vratil-na-led-ceskobudejovickeho-motoru-201-xanq.html

2.4 Novodobá historie klubu

Sezóna 2002/03 byla z dlouhodobého pohledu pro České Budějovice nejméně vydařená. Nekvalitní výsledky vyústily v baráž o extraligovou příslušnost. Krize doprovázela hráče Motoru také prolínací částí s jihlavskou Duklou, která jako vítěz I. hokejové ligy byla v baráži jednoznačně nejlepší. V této situaci se do hry českobudějovického mužstva zapojilo několik bývalých českobudějovických hvězd - například Tomáš Dvořák, Václav Prospal. Kvůli výluce v NHL hrál v té době za České Budějovice i Kanadčan Andrew Ference.

Českobudějovičtí s neporovnatelně lepším týmem, než měli jejich soupeři, vyhráli základní část i play-off a po roce se v opačné barážové pozici setkali opět s Jihlavou. Ačkoliv Motor vstoupil do série porážkou, kdy první zápas prohrál poměrem 1:5, nakonec zvítězil 4:1 na zápasy a slavil nejrychlejší možný návrat mezi tuzemskou hokejovou elitu.³⁶

Hokeji v Českých Budějovicích se po návratu do extraligy dařilo. Po nepříznivém období vše nasvědčovalo tomu, že je klub na vzestupu, navíc byla podepsána smlouva s novým generálním partnerem – společností Mountfield, jež byla příslibem jistoty finanční stability. Klub převzal název po svém partnerovi a přejmenoval se na HC MOUNTFIELD.

Vyvážený chod klubu byl ovšem po sedmi letech nečekaně narušen. Majitel společnosti Mountfield a předseda představenstva hokejového klubu Miroslav Schön svolal schůzku s primátorem Českých Budějovic Jurajem Thomou a ředitelem Budvaru, Jiřím Bočkem, na níž byla řešena další budoucnost českobudějovického hokeje. Vedení klubu totiž řešilo zásadní problém.

Budějovický Budvar byl taktéž partnerem klubu a usiloval, aby se jeho pivo i nadále čepovalo na všech domácích zápasech českobudějovického týmu. To však smlouva s extraligou nepovolovala – celá soutěž totiž měla nově podepsanou smlouvu s jiným pivovarem a striktně se na všech jejích stadionech musela dodržovat pravidla se smlouvou spjata. To by tedy hlavní jihočeský klub porušil, za což by mu byly uděleny sankce pro nedodržení smlouvy.

³⁶ Elitprospects: Elitprospects – Hockey Prospects and Transactions [online]. 1999-2017 [cit. 2017-03-18]. Dostupné z: <http://www.elitprospects.com/>

Předseda představenstva Miroslav Schön proto žádal od společnosti Budějovický Budvar n.p. případnou finanční kompenzaci celé záležitosti. Ani město, ani zástupce pivovaru s tím ovšem nesouhlasili. Miroslav Schön komentoval na stránkách periodického tisku výsledek schůzky takto: „*S politováním musím konstatovat, že zástupci města ani Budvaru nepřišli s žádnými konkrétními návrhy, jak situaci řešit. Budoucnost našeho klubu tak vidím v Hradci Králové.*“³⁷

Přesun extraligové licence z Českých Budějovic se uskutečnil za poměrně velmi krátkou dobu - poté, co vedení města Hradec Králové akceptovalo podmínky přijetí extraligy, začal v tomto město působit hokejový klub HC Mountfield Hradec Králové. Hokejový klub v Českých Budějovicích se ocitnul v obtížné situaci, v níž bylo dlouho nejasné, zda se lední hokej na vrcholové úrovni ve městě vůbec udrží, a pokud ano, ve které soutěži bude mužstvo startovat. Situace se vyřešila až v létě roku 2003, kdy bývalí českobudějovičtí hráči – Bělohav, Sailer, Turek a Bednařík – po řadě jednání zajistili pro mužstvo účast v první lize a návrat pod tradiční název **Motor České Budějovice**. Díky snaze těchto bývalých hráčů hokejový tým z hlavního jihočeského města vyhrál nejnovější ročník druhé nejvyšší soutěže a aktuálně v baráži bojuje o postup a návrat do extraligy. (aktuálnost duben 2017)

³⁷ Extraligový hokej odchází z Českých Budějovic!!. KORTUS, P. *Českobudějovický deník* [online]. 2003 [cit. 2017-03-24].
Dostupné z: http://ceskobudejovicky.denik.cz/hokej_region/extraligovy-hokej-odchazi-z-ceskych-budejovic-20130612.html

3. Písecký hokej

Dříve než se budeme zabývat důležitými etapami vývoje ledního hokeje v Písku, chtěli bychom připomenout alespoň ve stručném nástinu historii tohoto města, k jehož vzniku přispělo především významné nerostné bohatství, které se v této oblasti nacházelo ve formě zlatonosného písku, jež sem svým tokem donášela ze Šumavy řeka Otava. Kolem této řeky začaly již na konci 12. století vznikat osady rýžovníků zlata.

Vůbec první oficiální zprávy o městě Písku pocházejí z datační formule krále Václava I., které byly vydány roku 1243. K budování města přispěl syn Václava I., Přemysl Otakar II., jenž městu vtiskl pevný základ. Všechny hlavní budovy, jako městský hrad, kamenný most, farní kostel, dominikánský klášter, vyrostly společně s opevněním v pouhých dvou desítkách let. Písek v polovině 13. století patřil k nejdůležitějším městům přemyslovského království. V roce 1348 město postihl požár a Karel IV. proto při potvrzování starých privilegií udělil některé nové milosti, jež měly vést k obnově města. Písku věnovali významní panovníci velkou pozornost, po Přemyslu Otakaru II. to byl právě Karel IV.

V 16. století bylo město téměř celé poničeno požárem o necelá dvě století později zasažené morem. Na začátku 20. století měl Písek přibližně 15 500 obyvatel a začal se zde rozvíjet kulturní život. V poválečném období město na řece Otavě navštívili prezidenti T. G. Masaryk i E. Beneš.

Mezi významné historické osobnosti města patří například Fráňa Šrámek, Otakar Ševčík nebo Adolf Heyduk.³⁸

³⁸ADÁMEK, J., FRÖHLICH, J., ČÍŽEK, J.: *Písek: historický průvodce, stručné dějiny města*. 1994, s. 7-

3.1 Počátky hokeje v Písku

Zatímco průkopníkem původního bandy hokeje v kraji byly Strakonice, hokeji s pukem se věnovaly v jižních Čechách převážně kluby z Českých Budějovic a Písku. Právě v Písku byl zaznamenán velmi rychlý hokejový růst. Za původce hokeje u Otavy je považována skupina studentů, kteří se v zimě 1917 sešli na tamějším rybníku zvaném Hálovec.

Jednalo se o skupinu mladých hráčů, u jejíhož vzniku stál inženýr Proche, o kterém není známo příliš mnoho informací, pouze že pobýval ve Zbraslavi u Prahy a studentům z Písku propůjčil své dvě hole na bandy hokej. To bylo samozřejmě nedostačující, proto k zajímavostem patří, že si hokejisté dokázali poradit – zbývající hráči si pořídili zahnuté větve, sehnali si míček a v královském městě Písek se začal hrát lední hokej.

Svá první utkání Písečtí odehráli v sezóně 1922/1923, kdy nastoupili celkem k pěti zápasům ve stylu bandy hokeje. Už ve svém prvním střetnutí, které odehrál s velmi silným strakonickým mužstvem, dokázal být písecký tým úspěšný, ačkoliv byla hráčům vysvětlena pravidla teprve před utkáním - silného soupeře dokázal překvapivě porazit 4:3. V další sezóně Písečtí žádali o přijetí klubu pod gesci republikového hokejového svazu, který souhlasil a pod plnohodnotným názvem SK Písek byl klub přijat, avšak musel splnit hlavní podmínku, kterou bylo přeměrování hokejového stylu „bandy hokej“ na styl kanadský. Zároveň byl ovšem odměněn darem, který žádný jiný tým v dalších nikdy již nedostal – 6 nových hokejových holí.³⁹

Součástí nově přihlášeného týmu byla také dvojice bratrů Eduard a Tomáš Švihovcovi. Tomáš Švihovec patří dodnes k největším osobnostem píseckého hokeje vůbec. Je zarážející, že novým generacím píseckého hokeje, zůstává jméno této hokejové legendy neznámé, ačkoli Tomáš Švihovec působil kromě Písku rovněž jako hráč LTC Praha i národního týmu. Po ukončení hokejové kariéry se dokonce podílel na výstavbě stávajícího zimního stadionu.

³⁹ PEROUTKA, O. *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, s. 223

Tomáš Švihovec má však dodnes v Písku své obdivovatele. Jedním z nich je Karel Procházka, o dvě generace mladší bývalý hokejista, který v lednu v roce 2014 navrhl, aby se zimní stadion v Písku pojmenoval právě po Tomáši Švihovcovi. Tuto zajímavou myšlenku se nakonec podařilo zrealizovat velice rychle, neboť ještě ve stejném roce zdobila stěnu zimního stadionu freska s tváří legendy a hokejový stadion převzal nový název Zimní stadion Tomáše Švihovce.

„Stojíte před vchodem do objektu, který není ničím zvlášť zajímavý, ale jako každá stavba má svoji historii a tento zimní stadion i svého hrdinu. Jmenoval se Tomáš Švihovec. Vysoký elegantní člověk s velkým Č, sportovec s velkým S a hokejista s velkým H. Skromný muž, který o svých úspěších nikdy sám od sebe nemluvil, natož aby se jimi chlubil,“⁴⁰ ukrývá v sobě část textu, jenž je na stěně píseckého stadionu věnován písecké legendě.

⁴⁰ Pojmenovat píseckou halu po Tomáši Švihovcovi je úžasný nápad, vyzdvihl Slavomír Lener. LHOTA, L., *Jihočeský hokej* [online]. 2012 [cit. 2017-03-17]. Dostupné z: <http://www.jchokej.cz/aktuality/203/pojmenovat-piseckou-halu-po-tomasi-svihovcovi-je-uzasny-napad-vyzdvihl-slavomir-lener.html>

Nahlédneme-li do regionálního periodického tisku a porovnáme-li jeho sportovní rubriky z hlediska zájmu o lední hokej, pak zjišťujeme výrazný rozdíl mezi prezentací českobudějovického hokeje a hokeje píseckého – toto srovnání vyznívá výrazně lépe pro českobudějovický hokej, o němž bylo možné zjistit podrobné informace z tisku v podstatě od samotného začátku jeho existence ve městě, v Písku hokej prostor dostával, ač je to škoda, pouze nepatrně. Zprávy o rychle se rozvíjejícím píseckém klubu byly podávány zpravidla jen formou aktuálních výsledků a historii klubu tak podrobněji zpětně popisovaly klubové ročenky nebo přímé vzpomínky pamětníků.

Hráči Písku odehráli ve stylu tradičního hokeje v sezóně 1924/1925 8 zápasů, přičemž 6 se odehrálo na hřištích soupeřů. Počet týmů na jihu Čech byl stále poměrně nízký a zahrnoval kromě Písku, Českých Budějovic, Strakonice a Tábora nově také Jindřichův Hradec a Pelhřimov. Nové týmy měly své začátky velmi obtížné a mužstva s hokejovou zkušeností je porážela i dvouciferným rozdílem. Pokud byla snaha organizovat zápasy se vzdálenějšími soupeři, povětšinou došlo k plánování celodenních akcí na jednom kluzišti za účasti většího počtu mužstev.

K takovému poměření sil jednotlivých mužstev došlo v roce 1928 ve Strakonici, kde se zápasů kromě Písku a Českých Budějovic účastnily týmy Český Lev Beroun, ČASK Praha a LTC Praha patřící k nejlepším celkům v naší zemi. Právě na tomto turnaji Písek dokonale potvrdil svou sílu a dominanci v kraji, kterou zvýraznil vítězstvím nad českobudějovickým Stadionem a finálovým utkáním s LTC Praha. Proti zdatnému soupeři už to ovšem bylo náročnější a SK Písek mu podlehl jednoznačným poměrem 0:7. LTC Praha druhému Písku věnovalo pohár, jenž byl určen pro vítěze turnaje o mistrovství českého venkova. Oběma předním týmům se následně podařilo navázat vzájemnou spolupráci, která v příštích letech několikrát pražský tým zavedla na soustředění do Písku. Navíc hlavní opora Píseckých, Tomáš Švihovec, působil od další sezóny právě v LTC Praha.⁴¹

⁴¹ PEROUTKA, O.: *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, s. 223

Kvalitu své hokejové hry mezi týmy z jihočeského regionu potvrdili Písečtí například i v polovině února 1928, kdy pozvali na svůj led mužstvo Českých Budějovic a porazili jej 4:1. *Jihočeské listy* ve své reportáži upozornily na špatnou kvalitu ledu, kvůli které Budějovičtí trvali na tom, aby se v odpoledních hodinách odehrálo ještě odvetné utkání.

„Dopolední hra skočila vítězstvím Píseckých, odpolední skončila remisou,“ uvedly *Jihočeské listy*. *„Ač AC Stadion vedl až do konce hry 1:0, Písek vyrovnal až v předřazeném čase. Nejlepším hráčem Budějovických byl Albrecht, který prostě dělal divy. Pro laika znamená toto utkání prohru AC Stadion, ale pro znalce úspěch tohoto klubu neboť nutno uvážiti tyto okolnosti: SK Písek má po celou zimu stále led, takže možnost každodenně trainovati. AC Stadion vůbec nemůže o trainingu mluvit, neboť ho v Českých Budějovicích prostě nemá. Písek disponuje hráči sehranými, kteří mají možnost utkati se s mužstvy pražskými a získati tím rutinu. AC Stadion si podobná utkání dovoliti nemůže, neboť nedisponuje hřištěm. Bude-li vedení AC Stadion věnovati tomuto odboru náležitou péči a postará-li se mu o hřiště, pak vypěstuje si mužstvo, které nejen drží dobrý primát jižních Čech, ale bude i vážným soupeřem klubům pražským.“*⁴² Opět je zde naráženo na nutnost zdárných přírodních podmínek, ale měnil si i trend klubu z největšího jihočeského města, které tou dobou bylo oproti předchozím ročníkům značně obměněné a ve svých řadách mělo především mladší hráče bez patřičných zkušeností, avšak s velkým příslibem do budoucnosti.

V závěru sezóny 1927/1928 se v jihočeském Písku odehrála ještě jedna velmi zajímavá událost. Na rybníku Beran, nacházejícím se v okrajové části města, se v březnu odehrál divácky velmi atraktivní zápas – Praha proti venkovu (venkov vyhrál 3:1), přičemž Prahu zastupovalo v březnovém utkání, kdy byl rybník Beran snad jediným místem v Česku, kde se tou dobou mohl hrát hokej, kompletní mužstvo LTC. Členové týmu se o několik dní později účastnili mistrovství světa.⁴³

⁴²*Jihočeské listy*, 15. února 1928, s. 3, číslo 13, ročník 34.

⁴³PEROUTKA, O.: *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, s. 225

Ačkoli byla sezóna 1927/1928 pro písecký hokej velmi úspěšná, na svůj vrchol ještě čekal, neboť nejvydařenějším se stal další ročník 1928/1929. Znamenalo to, že pouhých pět let od doby, kdy se začal v Písku hrát hokej v kanadském stylu, se písečtí hokejisté stali vítězem jihočeského venkova, kromě toho získali i titul mistra jižních Čech a další úspěchy následovaly. 20. ledna 1929 převzali hráči Písku v Mladé Boleslavi také titul mistra Českého venkova, což byl nejvýznamnější úspěch, kterého mohl klub dosáhnout. Po vydařených letech se píseckému hokeji přestalo dařit. Úspěšný tým v čele s Tomášem Švihovcem, který odešel do LTC Praha, se v podstatě rozpadl, jelikož kromě Švihovce odešla do pražských klubů také většina hráčů. Jihočeské město se s problémem vypořádalo tím, že volná místa obsadilo pro příští léta mladými hráči, podobně jako ve své době České Budějovice.

Podle předpokladů se obměněnému týmu zpočátku vůbec nedařilo, ale již o tři roky později se písečtí hokejisté proboujvali zpět mezi nejlepší týmy Jihočeského kraje, zvítězili v mistrovství jižních Čech po vítězstvích 10:1 a 6:2 nad Tábořem, 1:0 a 3:1 nad Vajgarem z Jindřichova Hradce a nad Českými Budějovicemi 3:0 a 1:0. V Písku se začala utvářet nová generace hokejistů, která dokázala navázat na své úspěšné předchůdce.

Kromě Českých Budějovic a Písku se v té době dařilo velmi dobře také týmu Tábora a ostatní jihočeská mužstva výrazně zaostávala. Zajímavostí je, že podobný trend se objevil také v jihočeském fotbale.

Písečtí hokejisté v začátcích svého působení častěji měnili místo své hrací plochy podobně jako většina týmů u nás, jak ukazují například i předcházejí kapitoly o českobudějovickém hokeji. Z rybníků se hokej postupně přesouval na řeky a své „domácí prostředí“ našli písečtí hokejisté u ostrova na řece Otavě, kousek od místa, kde stojí dnešní zimní stadion. Důvody přesunu hokeje z rybníků na řeky je možné hledat v geografickém toku řek, které často (jako v případě Písku i Českých Budějovic) proudily v blízkosti center měst, za to k rybníkům bylo třeba složitěji cestovat nebo docházet.

Na jihu Čech na přelomu dvacátých a třicátých let 20. století vznikla takzvaná Jihočeská župa. Jednalo se v zásadě o oficiální jihočeskou soutěž mužů, které se zpočátku zúčastnily čtyři týmy, později se dvoukolově utkalo šest mužstev. Novinkou také byly nově sestavené středoškolské hokejové ligy, ve kterých byl Písek zastoupen místním gymnáziem. Středoškolské hokejové ligy neměly jenom regionální jihočeskou působnost, ale účastnila se jí i družstva z jiných krajů a zahrál si zde například i Beroun. Zajímavostí bylo, že nový tým v

nově sestavené „studentské lize“ reprezentovali hráči z hlavního mužstva mužů, protože většinou splňovali věková kritéria, pouze byla pozměněna ligová příslušnost hráčů.

Hned v první sezoně 1932/1933 písečtí studenti dosáhli významného úspěchu. Gymnázium v Písku se stalo prvním regulérním přeborníkem středních škol v ledním hokeji. Podle novinových zpráv to byl titul zcela zasloužený, Písek překvapil zejména svou vynikající útočnou silou. V samotném finálovém utkání porazil tým obchodní akademie z Berouna poměrem 12:1.

Velmi se dařilo také hlavnímu týmu SK Písek, který sezoně 1934/1935 završil třetí vítěznou sezonu v kraji. Potřetí za sebou vyhrál mistrovství jižních Čech (ve finále Písek zaznamenal dvě vítězství nad Stadionem České Budějovice – 3:0; 4:0) a s celkovým sezónním skóre 27:4 si zasloužil celkové vítězství.⁴⁴

Příjemným překvapením další hokejové sezóny, tedy 1935/1936, byl návrat Tomáše Švihovce z LTC. Písečtí i přes velmi silné mužstvo nezměnili, v této sezóně byl nejlepší tým českobudějovického Stadionu. Poprvé se nehrálo pouze regionálně, ale v takzvané západočeské divizi zahrnující kromě tradičních soupeřů také Plzeň, Příbram a podobně. V jižních Čechách se ve třicátých letech 20. století organizovaný lední hokej rozšířil o několik nových mužstev (už jich bylo dohromady v kraji 20, pozn. autora) a také zázemí klubů se postupně zkvalitnilo. Celková úroveň hokeje u nás rostla, jednou z hlavních příčin bylo celospolečenské oživení po hospodářské krizi. Dalším důvodem vzestupu hokejové úrovně byl také vznik hokejového odboru v Českých Budějovicích.⁴⁵

⁴⁴PEROUTKA, O.: *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, s. 226-228

⁴⁵TUREK, P. *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1990, s 44-45. ISBN 80-7016-014-4

3.2 Výstavba zimního stadionu

V Písku byla na počátku padesátých let 20. století registrována již dvě hokejová mužstva (Spartak a Dukla) a v této době, v roce 1954, se objevila myšlenka postavit zimní stadion, který by byl alespoň částečně podobný stadionu českobudějovickému. Iniciátorem stavby se stala skupina příznivců a pracovníků Spartaku Elektro-Praga Písek, několik píseckých osobností v čele s ředitelem Elektro-Praga, Milošem Polanským, podalo na radě Městského národního výboru návrh na realizaci.

Podobně jako v Českých Budějovicích, i v Písku nebylo jednoduché stavbu zimního stadionu prosadit, po řadě jednání se podařilo získat jak podporu představitelů města, tak i zástupců místních závodů a organizací.

S hledáním místa pro výstavbu nového zimního stadionu se v Písku objevilo zajímavé řešení - postavit halu v blízkosti nově vznikajícího masokombinátu, z jehož chladiřen by bylo možné využít kalorické přebytky. Vypracovaný projekt (jeho autory byli Kadlec, Šebánek a Kaifer) musel být autorizován příslušným ministerstvem ohledně ujasnění, zda mohou zimní stadion a potravinářský závod tvořit jeden komplex.

Vzhledem k časovým prodlevám při hledání pozitivních a negativních stránek společného objektu (postupně začala převažovat negativa: velká vzdálenost od centra města, finanční náročnost terénních úprav atd.) se nakonec úvahy o budoucím zimním stadionu přesunuly k samotným počátkům hokeje v Písku – k sokolskému hřišti u řeky Otavy. Výhodami byly nejenom nižší finanční náklady na výstavbu, ale i umístění, které nebylo příliš vzdálené od centra města.

Další okolnosti výstavby píseckého zimního stadionu se staly natolik komplikovanými, že se stavba protáhla na řadu let. Od zahájení prvních prací v roce 1956 až po slavnostní otevření stadionu koncem roku 1965 se setkáváme s tolika peripetemi, že se někdy zdá až neuvěřitelné, že se nakonec podařilo stavbu dokončit.

Hlavním subjektem, který stavbu stadionu prováděl, byl po dobu dvou let samotný hokejový oddíl SK Spartak a stejně jako v Budějovicích se do dobrovolných prací zapojily školy, armáda i široká veřejnost bez nároku na jakýkoliv honorář. Od roku 1959 přebralo stavební dohled samo město Písek (městský národní výbor). O rok později stadion prošel kontrolou českých ústředních tělovýchovných orgánů (ČSTV), které stavbu stadionu zakázaly, jelikož se na staveništi nacházelo umělé kluziště, což se tou dobou nesmělo.

Další stavební práce taková situace negativně ovlivnila, po několika jednáních bylo dohodnuto, že bude postaveno pouze kluziště s přírodním ledem.

Avšak „nelegální“ stavba pokračovala, počet dobrovolníků se ale výrazně snížil, jelikož většina z nich se obávala trestního postihu. Projekt postupoval velmi pomalu, našli se ale obětaví nadšenci, kteří se nenechali odradit. Například **Jaroslav Fořt** nebo již zmiňovaný **Tomáš Švihovec**. Říkalo se, že když nebyl Tomáš Švihovec v zaměstnání, stavěl stadion.

Povolení k řádnému dokončení stavby dostali Písečtí koncem května 1964, kdy přistoupili na to, že z umělé ledové plochy se stane prozatím plocha přírodní. Hodnota projekčních prací činila 190 000 Kčs, na které bylo vynaloženo i 5 500 hodin brigádnických prací. Celková částka se vyšplhala na 4 miliony Kčs. Jedno mají písecký a českobudějovický stadion společné, dodnes shodně stojí na stejném místě, kde byly vybudovány. První utkání viděli fanoušci hokeje na výstavišti 30. prosince 1965 a v mistrovském utkání krajského přeboru se střetly oba písecké týmy – Spartak a Dukla. O poznání zkušenějšímu soupeři Spartak podlehl poměrem 0:7.⁴⁶

⁴⁶ PEROUTKA, O.: *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, s. 344-348

3.3 Slavné osobnosti píseckého hokeje (Tomáš Švihovec)

Také Písek má hráče, na které může být oprávněně hrdý. Do kanadsko – americké Národní hokejové ligy mohl nastoupit **Karel Mošovský**, ale zabránilo mu v tom vážné zranění hlavy. Píseckým hráčem, kterému se podařilo v NHL prosadit a dokonce v roce 2004 získat s klubem Tampa Bay Lightning slavný Stanleyův pohár, byl **Stanislav Neckář**. V létě téhož roku přivezl jako první v historii píseckého hokejového klubu pohár do Písku. S cennou trofejí se zastavil v základní škole, kterou navštěvoval, pokračoval na zimní stadion, kde učinil první kroky své kariéry a svou píseckou cestu s pohárem ukončil na hlavním náměstí, kde už na něho netrpělivě čekalo velké množství lidí. Hokej, ale sport všeobecně, se postupně stal velkým byznysem. Zatímco ještě před zhruba čtyřiceti lety se hokej hrál „pro zábavu“ a byl důležitou společenskou událostí, dnešní platové kontrakty stoupají v nejprestižnějších světových ligách do desítek milionů ročně a hokejisté jsou prvotřídními celebritami.

Z tohoto pohledu proto nelze opomenout další významnou osobnost píseckého hokeje - **Tomáše Švihovce**. O této hokejové osobnosti se nám podařilo získat dosud nepublikované informace na základě rozhovoru s Karlem Procházkou, o dvě generace mladším mužem než byl Tomáš Švihovec. Z rozhovoru je patrný neporovnatelný rozdíl mezi dobou, kdy Švihovec hrával a dobou posledních několika let, kdy jsou životopisy či obsáhlé rozhovory v nejrůznějších typech médií okamžitě k dispozici. Především internetovým informačním portálům mohou dnes tištěná periodika konkurovat těžko, už jen například v rychlosti a aktuálnosti. „*Každý den ve čtyři ráno vstal a šel hrát tenis. V šest pospíchal do zaměstnání a odpoledne v 6 už byl zase na kurtu,*“ tak popsal režim začátku dne Tomáše Švihovce Karel Procházka.

V zimě vyměnil všestranný sportovec raketu za hokejku a po boku svého bratra Eduarda a dalších svých spoluhráčů dále rozvíjeli své hokejové dovednosti. Svůj rodný Písek měl Švihovec hluboko ve svém srdci. Z jihočeského města se díky spolupráci píseckého hokejového klubu a LTC dostal až do reprezentačního výběru. Za reprezentaci odehrál 28 mezinárodních zápasů a vstřelil 4 branky. S týmem, kde se učil hokej, vybojoval dvakrát titul mistrů jižních Čech a pomohl vybojovat také triumf v mistrovství českého venkova v roce 1929.⁴⁷

⁴⁷ Elitprospects: Eliteprospects – Hockey Prospects and Transactions [online]. 1999-2017 [cit. 2017-03-18]. Dostupné z: <http://www.eliteprospects.com/>

Společná setkání hráčů po zápasech byla běžná. K hokeji svým způsobem patřilo a nebylo důležité, jakým výsledkem utkání končila. „*Povídá se, že ještě při působení v LTC, pokud se podařilo soupeře porazit o deset branek, měli své tradiční místo, kde jim za dvouciferné vítězství vystavil majitel směnku na 3000 tehdejších korun! Dokud to nepropili, nešlo se domů,*“ upozornil Karel Procházka, Švihovcův přítel.

Tomáš Švihovec v Písku odehrál na osm stovek zápasů. Ačkoliv pracoval v Jitexu (významná textilní písecká firma, pozn. autora), ve volném čase chodil zcela dobrovolně pracovat na zimním stadionu. A když zrovna nehrál hokej nebo netrénoval své následovníky, neustále dokazoval svou nezištnou povahu. Za okupace se dokonce nebál ukrýt uprchlíky před gestapem. A když za ním pak po převratu v roce 1948 přišli komunisté s nabídkou vstupu do strany, odmítl je.

„*Byl to bez přehánění ten nejpoctivější člověk, jakého jsem zažil,*“ vzpomíná Karel Procházka, bývalý písecký hokejista, trenér a funkcionář, ale v sedmdesátých letech také vedoucí výstavby zimního stadionu, na jehož vzniku se Tomáš Švihovec obrovským přínosem podílel. Dokud byl Tomáš Švihovec zaměstnán v Jitexu, věnoval stavbě veškerá svá volna, a když v pětadesáti letech odešel do důchodu, celé dny trávil čas manuální prací na právě vznikajícím sportovišti.

„*Mohl tam být dvacet hodin denně, ale kdyby ve 12.30 přijel prezident, tak to s ním nehlo. Na minutu přesně totiž vždycky šel na oběd,*“ doplnil své informace Karel Procházka. „*A je zajímavé, že si práci dokázal rozložit tak, že mu nikdy neztvrdl beton,*“ dodává. Na Tomáše Švihovce dodnes nedá dopustit. „*Lidi odcházeli, přicházeli, ale on tu byl neustále,*“ říká. Poctivý přístup ke všemu, co dělal, byl podle Karla Procházky u Tomáše Švihovce až neuvěřitelný.

„*To třeba přivezli materiál a my jsme zrovna hráli. On za mnou šel na trestnou lavici s dodacím listem, abych ho podepsal. Dostali jsme ale gól a já jsem se musel vrátit na led. Tomáš tedy oběhl celé hřiště až na střídačku a tam jsem mu to musel podepsat, protože on to zkrátka jinak nemohl akceptovat,*“ připomněl Procházka.

A nejzajímavější na tom všem je, že tři tisíce brigádnických hodin odpracoval Tomáš Švihovec zcela zadarmo. Až po vstupu Karla Procházky do klubu se Švihovcova aktivní práce začala honorovat. „*Snažil jsem se mu vynahradiť, o co dřív přišel.*“ Po zdárném dostavění stadionu ještě zasloužilý internacionál obdržel hodinky za 250 Kčs. „*Sám by se pro ostatní rozdál, ale když jsme mu jednou s Honzou Slabým pomohli složit uhlí nebo když mu*

moje žena umyla okna, nevěděl, jak by se odvděčil,“ zdůrazňuje Procházka skromnou Švihovcovu povahu.

Tomáš Švihovec pak ještě dlouhá léta na svém kole dojížděl na zápasy, kde působil jako pomocník na trestné lavici. Tomáš Švihovec, legenda píseckého hokeje, zemřel **12. června 1987**, bylo mu 87 let.

3.4 Novodobá historie klubu

Když písecký tým sestupoval z první hokejové ligy (druhá nejvyšší hokejová soutěž v ČR, pozn. autora) na jaře 2005, bylo to nečekané a hlavně nepříjemné překvapení. Písek patřil v lize k tradičním účastníkům s letitou tradicí. Návrat do stejné soutěže poté trval přesně pět let. Hokejový klub podepsal smlouvu s pražskou energetickou společností Komterm a.s., a tím si zajistil finanční stabilitu.

Hned první prvoligová sezóna 2010/11 po návratu zpět skončila baráží o udržení a písecký tým v ní svou ligovou příslušnost uhájit nedokázal. Nakonec ovšem Jihočeši měli tak trochu štěstí. Vrchlabský hokejový klub se ocitl ve finanční krizi a Píseckým nabídl ligovou licenci k převodu. Písek nabídku akceptoval a svaz následně celou záležitost deklaroval. Narychlo složený tým se začal tvořit několik týdnů před začátkem sezóny, výrazně Píseckým nakonec pomohla také spolupráce se třemi extraligovými kluby – Spartou Praha, Českými Budějovicemi a Kladnem, díky které se soupiska Písku rozšířila o řadu mladých hráčů, kteří mohli za písecký tým pravidelně nastupovat.

Hokejový tým plný talentů z partnerských klubů si získal respekt svých soupeřů a jako reálný se jevil ligový úspěch. Sezóna 2011/12 je dodnes brána jako poslední úspěšná. Přes neuspořádaný začátek sezony, kdy se tým doslova tvořil zápas od zápasu, nakonec chybělo velmi málo k tomu, aby se IHC Písek probojoval do hlavních vyřazovacích bojů. Rozhodl až poslední zápas základní části, ve kterém Písek prohrál v Chomutově 3:2 po samotných nájezdech, ačkoliv ještě v polovině třetí části byl ve vedení, které by mu zápasy v play-off plně zaručovalo.⁴⁸

Písečtí měli cíl na dosah a kolem týmu panovalo zklamání z neúspěchu. V tu chvíli ale nikdo netušil, že následující ročník 2012/13 půjde o rok později charakterizovat jako krach, který klub v historii nepotkal.

Už samotný příchod společnosti Komterm a.s. vyvolával mezi širokou veřejností řadu spekulací. Někteří příznivci se zamýšleli nad logikou, proč by pražský subjekt měl plnohodnotně dotovat jihočeský hokej, jiní polemizovali o tom, že se může jednat o vedlejší obchodní úmysly.

⁴⁸ Písečtí v Chomutově vybojovali bod, i přesto si však zahrají pouze play-out. KOŠATKA, P. *IHC Písek* [online]. 2012 [cit. 2017-03-17]. Dostupné z: www.ihcpisek.cz/zapas.asp?ID=3262

Hlouběji se o spojení Komtermu a hokeje v Písku začalo mluvit už na konci sezóny 2012. Společnost oficiálně žádala podíl 24 procent akcií v městské teplárně, což měl být první krok, jak s městem Písek navázat dlouhodobější spolupráci. Jenže město Písek podíly prodat nechtělo a poměrně rychle přišlo první varování. Pokud Komterm podíl v teplárně nezíská, sníží podíl peněz investovaných do hokeje až o 80 procent. „*To by, pokud by se nepodařilo sehnat jiného generálního partnera, znamenalo konec prvoligového hokeje v Písku,*“⁴⁹ zaznělo v rozhovoru pro *Písecký deník* z úst tehdejšího generálního manažera klubu, Jiřího Černého.

Zdlouhavá jednání nepřinášela nic nového. Bez možnosti Komtermu podíly v teplárně získat, již byla rozběhnuta nová sezóna 2012/13. Vzhledem k tomu, že situace byla stále stejná a nic nenapovídalo tomu, že by mohlo dojít v jednání ke změně, Komterm pomalu ale jistě přestával hokej v jihočeském městě dotovat. Plně závislý klub hrající profesionální soutěž byl pár měsíců před koncem sezóny bez finančních prostředků a v dlužích. Hráči dohrávali sezonní ročník bez řádně vyplacených výplat, navíc brankář Dominik Halmoš a útočník Josef Slavík podali návrh na zahájení insolvence. V insolvenčním řízení klub přišel o veškerý majetek včetně hotelu Buly i tak to ovšem nedokázalo pokrýt veškeré pohledávky.⁵⁰

Hokej v Písku začínal od sezóny 2013/2014 na nejnižší úrovni, jenž je možné přihlásit. Pod novým vedením byl klub přijat do krajského přeboru, ze které po dvou letech podařilo postoupit do 2. národní hokejové ligy, ve které IHC Písek dva roky setrvává. Finanční stabilitu klub dodnes marně hledá. (aktuálnost březen 2017)

⁴⁹ Píseckému hokeji hrozí konec v první lize. ŠMÍD, O. *Písecký deník* [online]. 2012 [cit. 2017-3-24]. Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/piseckemu-hokeji-hrozi-konec-v-prvni-lize20120201.html

⁵⁰ Hráči poslali IHC Písek do insolvence. PRÁŠIL, M. *Písecký deník* [online]. 2013 [cit. 2017-03-24]. Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/hraci-poslali-ihc-pisek-do-insolvence-20130627.html

4. Hokej v Jindřichově Hradci

Jednou z tradičních hokejových destinací jihočeského kraje je bezesporu Vajgar Jindřichův Hradec. Klub, jehož prvotní hokejový vývoj byl o něco pomalejší, se může chlubit řadou kvalitních odchovanců hrajících v nejlepších evropských ligách i severoamerické NHL. Příkladem mohou být bývalý reprezentační kapitán **Jiří Novotný**, **Zbyněk Michálek**, **Aleš Kotalík** či **Jan Marek**, který tragicky zemřel při leteckém neštěstí v Jaroslavli.

V Jindřichově Hradci vznikl nejdříve Bruslařský klub, který se působil na rybníku Vajgar. Teprve v roce 1927 se v městě objevilo několik hokejových nadšenců, kteří spolu začali hrát bandy hokej. O rok později zvládli stejní muži svá první utkání, ve kterých překvapivě porazili Německý Brod 11:2 a 15:4! V prosinci roku 1929 pak přinesl první informace o kanadském hokeji **Václav Rohlík** z Prahy.

V té době nejúspěšnější sezónou se stal ročník 1932/1933, ve které se mužstvo Vajgaru umístilo na výborném druhém místě na mistrovství Jihočeské župy. Ve třicátých letech odehráli hokejisté Hradce celkem 109 zápasů s pozitivní bilancí. Od roku 1970 hrál Hradec pod hlavičkou Slovan, stal se trojnásobným vítězem krajského přeboru a aktuálně patří mezi tradiční účastníky druhé hokejové ligy ČR. Došlo ovšem k navrácení názvu Vajgar.⁵¹

⁵¹ TUREK, P. *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1990, s 48-49. ISBN 80-7016-014-4

5. Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo zprostředkovat historii jihočeského hokeje tak, jak ji popisovala a komentovala regionální tištěná média, která v jižních Čechách vycházela. Zaměřil jsem se zejména na dva kluby, a to České Budějovice a Písek. Hlavním důvodem mého rozhodnutí byl jednak vztah k oběma klubům, ale také fakt, že se jedná o dva nejúspěšnější kluby v historii kraje, kde jsem se narodil.

Vzhledem k různorodosti a obsáhlosti tématu bylo potřeba si dopředu vymežit pouze hlavní významné etapy v historii jednotlivých klubů. V této souvislosti bych chtěl poděkovat PR manažerovi českobudějovického klubu, Tomáši Kučerovi, za jeho cenná doporučení, na která témata se zaměřit, a za základní orientaci v regionálním periodickém tisku. Podrobněji jsem se ve své práci věnoval nejstarší historii hokejových klubů, jelikož ji považuji za velmi zajímavou, pro mne naprosto novou a neznámou. Zaujal mne rovněž styl a jazyk, kterým byla popisována. Specifický byl rovněž trend, jímž se periodický tisk prezentující hokej postupně vyvíjel.

V prvopočátku měly hokejové zprávy v jednotlivých periodikách pouze okrajové postavení, zprávy byly velmi krátké, někdy i neúplné. Odpovídalo to i situaci, kdy hokej byl v zemi stále ještě mladým sportovním odvětvím. Navíc to byl sport, který měl mnoho podob a nikdo z jeho uživatelů přesně nevěděl, co takový sport vůbec obnáší. Zlomovým okamžikem se stal přechod z bandy hokeje (hokeje s míčkem) na tzv. kanadský hokej (hokej s pukem). Takové změny byly pro některé kluby ovšem velmi radikální. Zatímco ve Strakonících převládaly úspěchy v hokeji s míčkem, v hokeji s pukem dosahovaly nejlepší výsledky hokejové kluby z Písku a Českých Budějovic.

Hokej se stával postupně čím dál oblíbenější. Rostl divácký zájem o utkání, a to se samozřejmě muselo odrazit na jeho prezentaci v periodickém tisku. Zaujaly mne především články, které popisovaly kromě „strohých“ statistik příběhy dané doby. Příběhy, které psaly historii. Zásadní změnu představoval přechod ledního hokeje z prostředí rybníků a řek na oficiální stadiony s umělou ledovou plochou.

Nejrychlejší kolektivní sport ve své historii přinášel pestrobarevné zážitky a nezvratně měnil životy lidí, a to nejrůznějším způsobem. Přinášel radost i zklamání. Dnešní podoba periodického tisku je jen těžko porovnatelná s dřívější dobou. V novinách se objevují obsáhlé rozhovory, podrobné statistiky doplněné o profesionální fotografie. Přesto se současný

periodický tisk se svým zpravodajstvím a publicistikou dostávají v informování o ledním hokeji částečně do pozadí. Rychlosti a aktuálnosti internetových serverů mohou těžko konkurovat. Také proto jsem nejnovější historii, kterou si již živě pamatuji, popisoval dle serverů jednotlivých periodik, kde se v dnešní době objevují detailnější informace většinou dříve než v tisku a jsou zpětně snadněji dohledatelná.

Kromě novinových článků se navíc objevuje stále více možností, které využívá především mladá generace. Detailněji popsal možnosti dnešní doby v krátké anketě (viz příloha) nejmladší šestnáctiletý respondent, který hovořil o sledování živých přenosů přímo z domova. Devětatřicetiletý Martin P. přiznal, že se internetová prezentace mění tak rychle, že změny ani nestíhá přesně registrovat. Stejně tak je třeba upozornit na to, že se v dnešní době opomíjí historie sportu – v našem případě se jedná o historii ledního hokeje. Generace, která na tištěné formě periodických médií vyrostla, u něho však stále setrvává.

Závěrem bych zmínil, že jsem velmi rád, že mi bylo umožněno svoji bakalářskou práci vést na toto téma. Celé dětství jsem strávil po kolbištích jihočeských stadionů a bylo pro mne velmi poučné, dozvědět se zajímavosti z historie hokejových klubů v našem kraji a o prvopočátcích hokeje u nás všeobecně.

6. Přílohy – Příloha č. 1 - fotografie

Zahájení prací na stavbě zimního stadiónu v Písku (Rakovan, dr. Lis, Chudomelka)

Obr. 1: Prvopočátky výstavby zimního stadionu v Písku, Zdroj: PEROUTKA, O.: 100 let tělesné výchovy v okrese Písek, s. 345

Obr. 2: Na zápasech českobudějovického AC Stadionu na pražské Štvanici většinou nechyběl král komiků, Vlasta Burian, Zdroj: TUREK, P.: Kniha o jihočeském hokeji, fotogalerie

Hockeyový Kroužek I. versus Reserva
13:1. Nový zimní sport, který nám poprvé v Č. Budějovicích předvedl Hockeyový kroužek v nedělním zápase se svojí Reservou, rázem získal si sympatií četnějšího obecnstva, jež se zájmem sledovalo nezvyklou sportovní podívanou. Obě mužstva překvapila svou poměrnou vyspělostí, zejména ovšem první, ačkoliv zapůjčilo celou svoji obranu mužstvu druhému na jeho zesílení. Co v první řadě lze schvalovat, jest účelná kombinace ve forwardu, kterou s rozmyslností dobře dirigoval ceterforward. Stří-

Obr. 3: Novinový článek o hokeji z ledna 1913, Zdroj: Jihočeské listy/archiv českobudějovického klubu

Útočník Filip Vlček vede první útok hokejistů druholigového Písku. Kapitán Pavel Procházka si myslí, že svojí výkonností může dosáhnout i na vyšší úroveň, on sám říká:

Že mám na extraligu, musím dokázat na ledě

HOKEJ

RADEK PAPÁČEK

Písek - Připsal si už i extraligové starty v dresu Plzně. Loňni působil v rakouském Zell am See. Pro letošní sezonu se hokejista Filip Vlček (22) vrátil do mateřského Písku, kde chce odvádět kvalitní výkony.

Máte za sebou tři zápasy, ve kterých jste získali pět bodů. Jste s tímto ziskem spokojeni?

Je pravdou, že v každém zápase jsme urvali body. V Jablonci v prvním utkání jsme podali dobrý výkon, ale místo toho, abychom si ho přenesli do domácích zápasů, tak jsme se spíše trápili.

V čem hlavně?

Jak s Kláštercem, tak i s Pelhřimovem jsme si vytvořili více střeleckých příležitostí, ale bohužel z nich nedokážeme dávat góly. Soupeři naopak čekají zatažení vzhůru, z protilůtků pak ujdou a branky vstřílí.

Měl jste také v obou domácích zápasech na vítězství?

Myslím, že ano. Doma navíc musíme bodovat, což se nám nyní nepodařilo. Ne tedy nepodařilo vůbec, ale když utkání dospěje do prodloužení, tak se musíme snažit získat alespoň druhý bod. Podle mě totiž bude ve finále rozhodovat každý bod.

Osobně plníte roli prvního centra. Cítíte na sebe zvýšený tlak?

CENTR ELITNÍHO KOMANDA. Útočník Filip Vlček si letos zatím připsal tři kanadské body za dvě přesné trefy a jednu asistenci. Foto: Jan Skřel

Nepmyslím si, že by to bylo v první lince pouze o mně. Jsou tam stále velmi zkušení útočníci. Jak Urbi tak i Šýba (Josef Urbanc a Jan Šýba - pozn. autora) jsou velmi dobří hokejisté. Ještě v součtu s obránci Pavlem Procházkou a Liborem Jirkou máme velmi dobrou první lince. Akorát musíme oproti začít dávat

góly. Tím, že jsme první lince, tak v tomto ohledu musíme své šance prostě proměňovat.

Osobně jste se před sezonou do Písku vrátil, co rozhodlo ve váš příchod?

Byl jsem rozhodnutý, že když nevyjde pokračování v Zell am See a zároveň ne-

budu mít jinou dobrou nabídku, tak že na pětadvadesát procent zůstanu v Písku.

Zell am See hraje nejvyšší rakouskou soutěž?

Ne, šlo o druhou ligu.

Jakou měla úroveň?

Každý se mě na to ptá. (směje) Myslím, že jde

o dobrou druhou ligu u nás. Hrají tam jak rakouské, tak i slovenské týmy. Slovenská mužstva jsou horší než rakouská, která mají jednu až dvě lince Kanadčanů či Američanů. S nimi jsme hráli dobré zápasy.

V Písku plánujete odehrát celou letošní sezonu?

Nějaké nabídky bych se případně nebránil, pokud by přišly. Ale to by opravdu muselo jít o dobrou nabídku. Jinak se nikam nechystám a budu se tady snažit odvádět dobrou práci.

Během léta jste zvažoval i jiné alternativy?

Když nevyšlo to pokračování v Zell am See, tak jsem byl skutečně rozhodnutý, že zůstanu v Písku. Změnit to mohla jen nějaká dobrá nabídka.

Proč nevyšlo pokračování v Zell am See?

Kvůli kvótě mladých hráčů, pro kterou jsem už starý. Dále tam jsou už dva cizinci, kteří tam hrají pět nebo šest let, a proto dostali přednost.

Je pro vás něčím speciální hrát v mateřském klubu?

Samozřejmě, když hrajeme doma, tak se před známými chce ukázat. Ale jinak to nijak neřeším. Pokaždé chci odvést dobrý výkon.

Kapitán týmu Pavel Procházka o vás na tiskové konferenci před sezonou prohlásil, že máte na to hrát extraligu. Víte o tom?

Ríkal mi to i osobně. Ale to hlavně musím sám ukázat na ledě, že tomu tak skutečně může být.

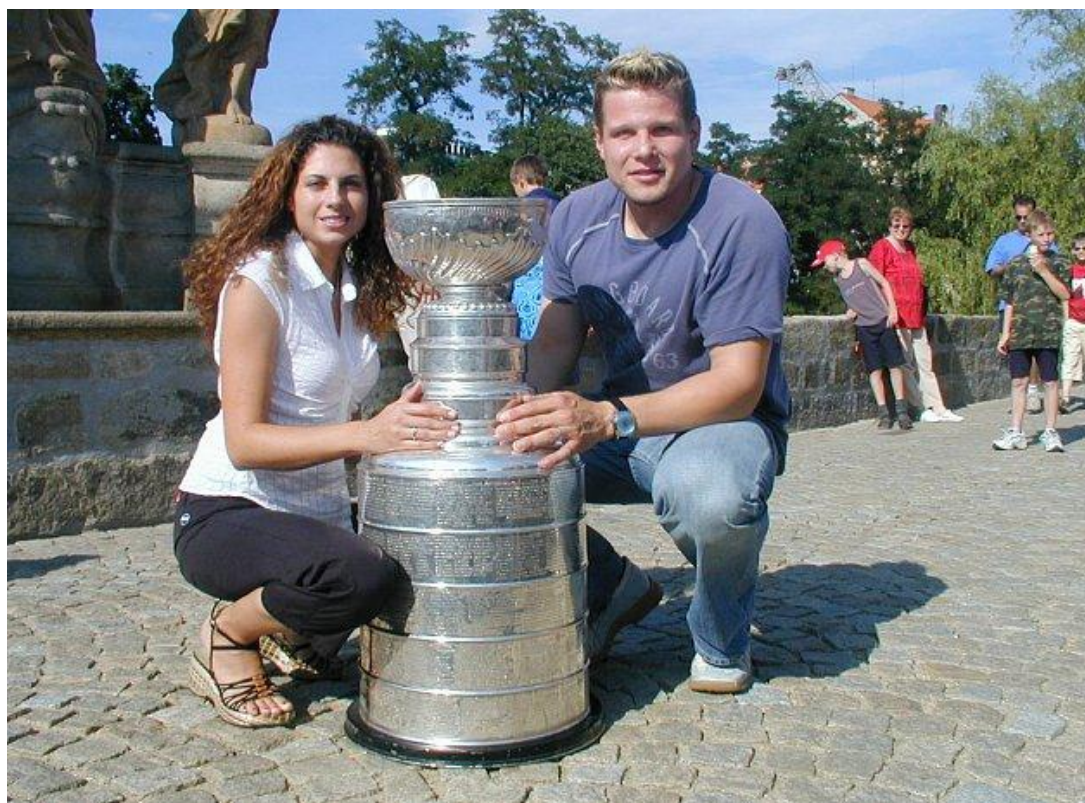
Jak vůbec vnímáte po začátku soutěže úroveň druhé ligy?

Není jednoduchá. Každý hojuje a každý umí dobře bruslit. Musíme zkrátka do každého střídání dát úplně všechno, co v nás je.

Obr. 4: Novinový článek ze září 2015 a detailní rozhovor včetně fotografie. Těžko porovnatelný rozdíl. Zdroj: Papáček, R., Písecký deník

Obr. 5: Velký okamžik pro Jaroslava Pouzara. Konec sezóny 1983/84 a Pouzar poprvé získává Stanleyův pohár. Zdroj: TUREK, P.: Kniha o jihočeském hokeji, fotogalerie

Obr. 6: Slavnou trofej získal také písecký odchovanec Stanislav Neckář, Zdroj: archiv Píseckého deníku

*Obr. 7: Písecká legenda Tomáš Švihovec, stojící třetí zprava, rok 1933,
Zdroj: archiv autora*

Obr. 8: Roman Bernat neměl jednoduchý osud, přesto ukázal, že je bojovník, Zdroj Mafra, KUBEŠ, S.

Příloha č. 2 - anketa

Po uvedení a komentování historických faktů o meznících ve vývoji ledního hokeje v Písku a Českých Budějovicích, jak jsou uvedeny v jednotlivých kapitolách a podkapitolách, jsem rozhodl doplnit text bakalářské práce krátkou anketou mezi fanoušky ledního hokeje. Formou rozhovoru (každý trval 15 – 20 minut) jsem se u tří náhodně vybraných respondentů, kteří měli odlišný věk a pravidelně navštěvovali hokejová utkání, snažil zjistit, které informační zdroje pro dění v ledním hokeji využívají.

Pro rozhovor byly připraveny následující otázky:

1. Jak dlouho navštěvujete hokejová utkání?

„To bude už nějaký ten pátek. Poprvé jsem byl zhruba někdy na začátku sedmdesátých let. Od té doby se snažím chodit pravidelně, ale práce mi to úplně nedovoluje, protože chodím na dvanáctihodinové směny. Brzy půjdu do důchodu, tak plánuji opět pravidelně chodit.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„To si asi takhle přesně nevybavím, ale předpokládám, že to bude tak dvacet let. Snažím se chodit poctivě, abych co nejčastěji podporoval svůj tým.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Hokej v Budějovicích přímo hraji, takže na zimáku trávím snad veškerý svůj volný čas už od dětství.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

2. Který informační zdroj používáte k tomu, abyste se dozvěděli co nejvíce informací o svém klubu?

„Noviny. Občas mám v autě puštěné rádio, kde se také něco dozvím.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Čerpám je tak nějak všeobecně. Na hokeji si kupuji předzápasový zpravodaj, doma si k večeru občas pustím notebook a projdu si nejnovější zprávy na internetu.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Hlavně na internetu.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

3. Který z vámi uvedených informačních zdrojů preferujete?

„Noviny, protože internetu nerozumím a televizi nesleduji, na noviny jsem zvyklý.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Asi to bude ten internet, je to flexibilní možnost se cokoliv rychle dozvědět. Sem tam televize.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Internet. Trávím na něm hodně času, protože ho mám v mobilu. Dá se říct, že mi nic neunikne.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

4. Všimli jste si nějakých inovací, kterými vás zdroj prošel?

„Je pravda, že s prvními novinami se dnešní zprávy z hokeje moc porovnávat nedají. Dnes je to všechno v barvě, je tam plno rozhovorů, statistik, zajímavostí, které zaberou třeba i celou stranu. Dříve byly informace v periodickém tisku spíše jen základní, informativní.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Na internetu ani nevím. Všechno se vyvíjí tak rychle, že se to pomalu ani nedá vysledovat. V televizních přenosech mě baví přestávkové programy, například rozbor situací elektronickou tužkou mi přijde relativně nový a zajímavý.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Co si takhle narychlo vybavím, tak je asi projekt Hokejka.cz. Když se stanete členem této komunity, můžete na tomto webu různými soutěžení podporovat svůj klub, získáváte výhody a navíc zde máte živé přenosy zdarma. Takže můžete například venkovní zápasy sledovat z domova a připadáte si jako na stadionu.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

5. Poslouchali jste někdy živý hokejový přenos v rádiu?

„Samozřejmě. Pamatuji si komentovaná utkání, bylo to vždy hodně napínavé, zvláště když pak hrála reprezentace. Člověk všeho zanechal a zařezaně seděl u rádia.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Pořad S mikrofonem za hokejem jsem poslouchával poměrně často.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„To si nevzpomínám. Myslím, že ne.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

6. Co periodický tisk?

Václav K. - viz. odpovědi výše.

„Sem tam si koupím Deník. Ale není to tak časté, jak tomu bylo v minulosti, kdy jsem jej měl předplacený. Podobné je to ještě s Deníkem Sport.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Noviny si nekupuji. Myslím, že dnes už všechny nebo většina z nich funguje i pomocí internetu, kam jsou články z novin rovněž vkládány, a to mi stačí.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

7. Zajímáte se o hokejovou historii vašeho klubu?

„Mám doma pár ročenek a dříve jsem si je občas pročítal a zavzpomínal u nich. Taková ta záliba na dlouhé zimní večery. Pak se ale narodila vnoučata a už bylo volného času méně.“ (Václav K., 62 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Nějaké významnější události bych si měl pamatovat, hlubší detaily ale asi nejspíš ne.“ (Martin P., 39 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

„Historii asi jen tu nejbližší, z té dřív bych toho ale moc dohromady nedal.“ (Matěj Š., 16 let, České Budějovice, 14. 3. 2017.)

7. Seznam pramenů a literatury

7.1 Literatura:

ADÁMEK, Jan., FRÖHLICH, Jiří., ČÍŽEK, Jiří. *Písek: Historický průvodce, stručné dějiny města*. Písek: IRESPRESS Písek 1994, 107 s. ISBN 80-901940-0-1

GUT, Karel. PRCHAL, Jaroslav. *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008, 349 s. ISBN 978-80-903552-4-8.

LHOTA, Ladislav. *Velký příběh českobudějovického hokeje*. České Budějovice: Nakladatelství Růže, 2010, 446 s. ISBN 978-80-86975-41-2

NOVOTNÝ, Miroslav a kol. (red.) *Encyklopedie Českých Budějovic*. 2., rozš. vyd. České Budějovice: Statutární město České Budějovice, 2006. ISBN 80-239-6706-1.

MÜHLSTEIN, Ludvík. *Hvězdy z rybníků*. Třeboň: Carpio, 1999, 224 s.

PEROUTKA, Otakar a kol. *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868-1968: sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. Písek: Okresní výbor Československé tělesné výchovy, 1968, 437 s.

TUREK, Petr. *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1990, 304 s. ISBN 80-7016-014-4.

7.2 Periodika:

Budivoj, 17. ledna 1913, s. 1, číslo 5, ročník 49.

Budivoj, 31. ledna 1913, s. 2, číslo 9, ročník 49.

Budivoj, 7. února 1913, s. 1, číslo 11, ročník 49.

Budivoj, 11. února 1913, s. 3, číslo 12, ročník 49.

Budivoj, 28. února 1913, s. 1, číslo 17, ročník 49.

Českobudějovický deník, 1. března 2011, s. 20, číslo 50, ročník 20.

Jihočech, 1. listopadu 1946, s. 8, číslo 44, ročník 43.

Jihočeská jednota, 13. února 1942, s. 10, číslo 6, ročník 4.

Jihočeská pravda, 31. října 1946, s. 8, číslo 44, ročník 43.

Jihočeské listy, 18. ledna 1913, s. 3, číslo 6, ročník 19.

Jihočeské listy, 20. ledna 1913, s. 4, číslo 7, ročník 19.

Jihočeské listy, 20. ledna 1913, s. 4, číslo 7, ročník 19.

Jihočeské listy, 25. ledna 1913, s. 3, číslo 9, ročník 19.

Jihočeské listy, 3. února 1913, s. 4, číslo 13, ročník 19.

Jihočeské listy, 15. února 1913, s. 3, číslo 18, ročník 19.

Jihočeské listy, 17. února 1913, s. 3, číslo 19, ročník 19.

Jihočeské listy, 22. února 1913, s. 3, číslo 21, ročník 19.

Jihočeské listy, 24. února 1913, s. 3, číslo 22, ročník 19.

Jihočeské listy, 13. prosince 1924, s. 4, číslo 98, ročník 30.

Jihočeské listy, 13. prosince 1924, s. 4, číslo 101, ročník 30.

Jihočeské listy, 15. února 1928, s. 3, číslo 13, ročník 34.

7.3 Elektronické zdroje:

ČEZ Motor České Budějovice [online]. [cit. 2016-10-18].

Dostupné z: <http://www.hcmotor.cz/zobraz.asp?t=historie>

Elitprospects: Eliteprospects – Hockey Prospects and Transactions [online]. 1999-2017 [cit. 2017-03-18].

Dostupné z: <http://www.eliteprospects.com/>

Extraligový hokej odchází z Českých Budějovic!!. KORTUS, P. *Českobudějovický deník* [online]. 2003 [cit. 2017-03-24].

Dostupné z: http://ceskobudejovicky.denik.cz/hokej_region/extraligovy-hokej-odchazi-z-ceskych-budejovic-20130612.html

Historické Budějovice [online]. [cit. 2017-4-5].

Dostupné z: <http://www.historickebudejovice.cz>

Hokejový stadion v Českých Budějovicích slaví 70. Je nejstarší v Česku. LUNDÁK, P. *IDNES.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-02-19].

Dostupné z: http://budejovice.idnes.cz/hokejovy-stadion-budejovice-dga-/budejovice-zpravy.aspx?c=A161104_164013_budejovice-zpravy_khr

Hráči poslali IHC Písek do insolvence. PRÁŠIL, M. *Písecký deník* [online]. 2013 [cit. 2017-03-24].

Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/hraci-poslali-ihc-pisek-do-insolvence-20130627.html

OBRAZEM: Roman Bernat se i po zranění vrátil na led českobudějovického Motoru. DOLEŽALOVÁ, R. *Strakonický deník* [online]. 2014 [cit. 2017-04-1].

Dostupné z: http://strakonicky.denik.cz/hokej_region/obrazem-roman-bernat-se-i-po-zraneni-vratil-na-led-ceskobudejovickeho-motoru-201-xanq.html

Píseckému hokeji hrozí konec v první lize. ŠMÍD, O. *Písecký deník* [online]. 2012 [cit. 2017-3-24].

Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/piseckemu-hokeji-hrozi-konec-v-prvni-lize20120201.html

Písečtí v Chomutově vybojovali bod, i přesto si však zahrají pouze play-out. KOŠATKA, P. *IHC Písek* [online]. 2012 [cit. 2017-03-17].

Dostupné z: www.ihcpisek.cz/zapas.asp?ID=3262

POHNUTÉ OSUDY: Statečnosti a vůli Romana Bernata se poklonil i Jágr. CIBULA, V. *Lidovky.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-03-28].

Dostupné z: http://www.lidovky.cz/pohnute-osudy-statecnosti-a-vuli-romana-bernata-se-poklonil-i-jagr-1dj-/lide.aspx?c=A160612_184236_lide_ELE

7.4 Seznam obrázkových příloh:

Obr. 1: Prvopočátky výstavby zimního stadionu v Písku

Zdroj: PEROUTKA, O.: 100 let tělesné výchovy v okrese Písek, s. 345

Obr. 2: Na zápasech českobudějovického AC Stadionu na pražské Štvanici většinou nechyběl král komiků, Vlasta Burian

Zdroj: TUREK, P.: Kniha o jihočeském hokeji, fotogalerie

Obr. 3: Novinový článek z 13. ledna 1913

Zdroj: Jihočeské listy / archiv českobudějovického klubu

Obr. 4: Novinový článek ze září 2015 a detailní rozhovor včetně fotografie. Těžko porovnatelný rozdíl

Zdroj: PAPÁČEK, R., Písecký deník

Obr. 5: Velký okamžik pro Jaroslava Pouzara

Zdroj: TUREK, P.: Kniha o jihočeském hokeji, fotogalerie

Obr. 6: Slavnou trofej získal také písecký odchovanec Stanislav Neckář

Zdroj: archiv Píseckého deníku

Obr. 7: Písecká legenda Tomáš Švihovec na MS

Zdroj: archiv autora

Obr. 8: Roman Bernat neměl jednoduchý osud, přesto ukázal, že je bojovník

Zdroj: MAFRA: KUBEŠ, S.